

G. I. C. O. F. F.

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

I
N
F
O
R
M
A
T
I
O
N

Märkena vid Enebacken

Nr 1 Jan — Febr 1971

G I C O F F - INFORMATION

Medlemstidning för GICOFF
 Ahrenbergsgatan 14 A
 416 73 Göteborg
 Tfn 031-256207
 Pg 428503-7

I redaktionen:
 Sven-Olof Fredrikson
 Björn Högman
 Siv Högman
 Seppo Lahtinen
 Alf Tollhag

G I C O F F - INFORMATION utkommer med 6 nr/år. Tidningen distribueras endast till medlemmar i GICOFF.

Medlemsskap kan erhållas genom inbetalning av kronor 30, å ovanstående postgironummer, vilket då gäller för år 1971.

*
 * * *
 *

Huvuddelen av detta nummer av tidningen ägnas åt det s k Antenfallet, vilket är orsaken till att sidantalet nästan fördubblats. Vi anser det nödvändigt att presentera fallet så detaljerat för att du ska få en, vad vi anser, riktig bild av det. Alla fakta, där ej annat anges, är baserade på förstahandsuppgifter från vittnen och andra.

Under många år har UFO-föreningar och UFO-intresserade mycket starkt kritiserat myndigheternas agerande i denna fråga. Här i Sverige är det FOA (Försvarets forskningsanstalt) och där laborator Tage Eriksson, som under senare år handhaft behandlingen av inkommande UFO-rapporter. En av GICOFFS:s medlemmar i Stockholm, Rickard Lidblom, besökte före jul FOA och hade där ett långt samtal med laborator Eriksson. Av samtalet framgick att FOA inte har tillräckliga resurser för att göra platsundersökningar. Laborator Eriksson ansåg också att han alltför ofta blir felciterad i svensk press. Vi skulle här vilja tacka laborator Eriksson för hans tillmötesgående gentemot Rickard Lidblom och för de uppgifter om UFO-rapporter som han på vår begäran lämnat.

Jag vill också här passa på att tacka John-Erik Pettersson i Malung för de utomordentliga undersökningar som han gjort i Dalarna under november och december 1970.

På grund av det stora antal utredningar och det begränsade utrymmet i tid-

*****
 * Eftertryck örbjudas! *
 *****

ningen måste vi på ett alltför kort sätt presentera vissa fall till förman för de verkligt intressanta händelserna.

S-O.F

* * *

"SPÖKBOMBERNA" 1946.

Forts fr föregående nr.

På hösten 1909 observerades på flera ställen i Sverige UFO:s. En del såg ut som flygmaskiner men observera att 1909 fanns det knapptast 25 flygplan i hela världen och samtliga var dubbelvingade.

Även en del cigarr-formade föremål sågs. Denna våg i Sverige föregicks av en liknande i de baltiska staterna i augusti 1909 och på Nya Zeeland i juli 1909 och senare på hösten sågs en massa UFO:s även över östra USA. Jämfört med "Vågen" 1934 var den 1909 ganska blygsam. Under januari och februari sågs då, speciellt i Norrland, kanske ett 100-tal "spökflygare". De beskrevs ofta som ett vanligt flygplan, men betedde sig mycket underligt. "Spökflygarna" korsade oftast Sverige i höjd med Jämtland, ibland från öster och ibland från väster. De såg ut som flygplan, de lät oftast som flygplan, men de flög oftast i väder som gjorde att de svenska planen inte hade någon chans att gå upp. Av någon anledning dök de mest upp när det var snöstorm och kunde ibland lysa upp marken med något slag av strålkastare. Inte mindre än 24 svenska flygplan skickades upp i dessa trakter för att spåra vad man då trodde var smugglare. Därav förlorade man minst 2 i efterforskningarna. Man fann givetvis ingenting.

Vem kan ha haft möjlighet och intresse av att göra en massa flygningar över Sverige 1934 och detta speciellt i ett väder som borde omöjliggöra all flygning? Det land som oftast fått skulden är Japan, men den lösningen synes mig ganska osannolik. "Vågen" dog ut i mars 1934 men återuppstod i mindre skala 1936.

För observationerna 1909 och 1934 gäller, i än högre grad än för 1946, att alldeles för lite forskning har utförts. Säkert finns många intressanta observationer gömda i gamla presslägg.

S-O.F.

*****
 *
 * SVERIGE
 *
 * U F O - N Y T T
 *
 *****

Oförklarliga ljusfenomen sätter skräck i hal bygd.

Varje kväll i flygningen dyker de upp över horisonten - ibland i öst - ibland i nordväst - ibland i norr. Föremålen har varit synliga näs-

tan varje kväll i snart tre månader över Dals Länged. De har observerats av hundratals personer.

Hinlafenomenen dök upp första gången den 26 oktober förra året, säger Erik Lennartsson till tidningen Arbetet. Fenomenen har betett sig likadant: Hängt stilla i atmosfären för att våldsamt accelerera åt olika håll och liksom dansa omkring på himlen. De är stora som tennisbollar och sänder ut ett rödaktigt pulserande ljus och ibland skimrar de i regnbågens alla färger. Jag har tittat på dem genom kikare och då kan man tydligt se hur ljuset liksom pulserar säger herr Lennartsson.

Tidn Arbetet 22.1.1971.

I vårt förra nummer av tidningen omnämndes detta intressanta fall. Fenomenen har återkommit nästan varje kväll vid klart väder och setts av ett hundratal vittnen vilket gör att de blir än mer intressanta. Här nedan visas en teckning av fenomenet, ritad av Erik Lennartsson.

KÄLLA, GICOFF:s frågeformulär, telefonsamtal den 13.11.1970.

B.H.

* * *

Mystiskt hål i isen upptäckt i Bodum-sjön, Ängermanland.

Tidningen Nya Norrland hade en artikel den 6.1.1971 ang ett mystiskt hål i isen i sjön Bodum vid Rossön. En kraftig knall hördes den 30.12.1970 klockan 22,30. Detta skalv har känts inom ett område av 2 km. På trettondagen upptäcktes en 30-40 meter, nästan rund vak, av Petrus Persson. Tidningen frågar sig vem har gjort detta hål? Har detta något samband med de ljusfenomen som setts i trakten?

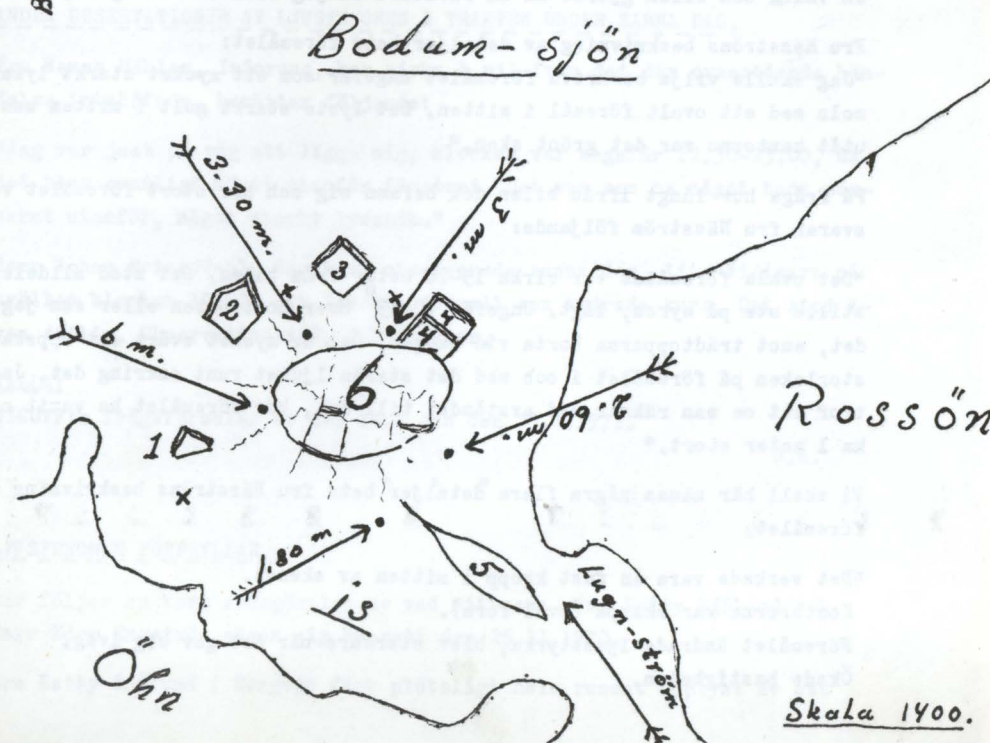
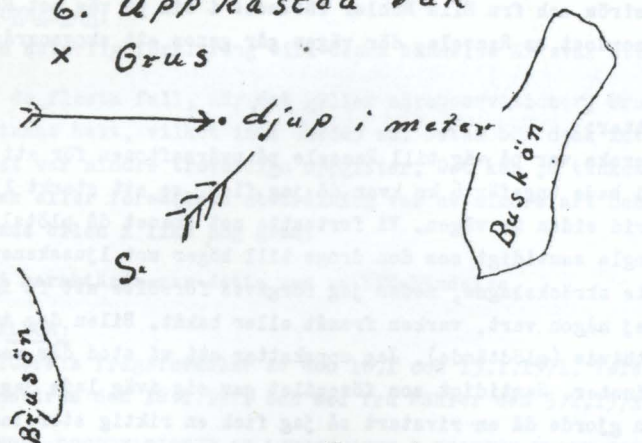
Vi, GICOFF, kan inte ge svar på någon av dessa frågor. Det enda vi kan säga är, att det har upptäckts sådana här vakar med uppkastade isblock tidigare i samband med ljusfenomen omkring det aktuella området. En av de intressantaste händelserna är, den i Upprämen.

Vi publicerar på sid 5 en teckning ritad av Petrus Persson över det aktuella området. Vi vill här också passa på att tacka herr Persson för den fina kartan och fotografierna av isblocken. (Tyvärr kan vi ej publicera bilderna i detta nummer.)

B.H.

* * *

1. Isbit 1 Kym.
2. " 3 "
3. " 2 "
4. " 2 isbitar ovan-
på varan
5. Ofruset vatten
6. Uppkastad vak
x Grus

UFO STOPPADE BIL I ÄNGERMANLAND.

En mycket intressant händelse inträffade den 31.12.1970 i närheten av Ramsesele, Ängermanland. Två damer som färdades i bil på väg till Ramsesele stoppades av ett starkt lysande föremål. Detta enligt Nya Norrland, 2.1.1971.

Vi i GICOFF ansåg att händelsen var så pass intressant att vi tog kontakt med damerna. Här nedan följer en utredning över händelsen.

Plats: 6 km nordost om Ramsesele, på väg nr 341.

Tid: Torsdagen den 31.12.1970 omkring klockan 22.30.

Fru Gun-Britt Näsström och fru Ella Mähler färdades i bil på väg mot Ramsesele. Cirka 6 km nordost om Ramsesele, där vägen går genom ett skogsområde, hände följande.

Fru Näsström berättar:

"Jag och min svägerska var på väg till Ramsesele på nyårsaftonen för att hälsa på min bror. Vi hade ungefär 6 km kvar då jag fick se ett starkt ljussken framför och vid sidan av vägen. Vi fortsatte mot skenet då plötsligt bilen började krängla samtidigt som den drogs till höger mot ljusskenet. Där stod vi nu lite skräckslagna, medan jag förgäves försökte att få igång bilen men vi kom ej någon vart, varken framåt eller bakåt. Bilen dog inte helt utan tände stötvis (glödtände). Jag uppskattar att vi stod där med bilen cirka 3-4 minuter. Samtidigt som föremålet gav sig iväg lade jag in en växel och bilen gjorde då en rivstart så jag fick en riktig storsladd."

Fru Näsströms beskrivning av detaljer betr. föremålet:

"Jag skulle vilja beskriva föremålet ungefär som ett mycket starkt lysande moln med ett ovalt föremål i mitten. Det lyste starkt gult i mitten men utåt kanterna var det grönt sken."

På fråga hur långt ifrån bilen det befann sig och hur stort föremålet var, svarar fru Näsström följande:

"Det ovala föremålet var cirka 15-20 meter från bilen. Det stod alldeles stilla ute på myren, lågt. Ungefär 10-15⁰ över horisonten eller som jag såg det, emot trädkropparna borta vid skogen. Det är mycket svårt att uppskatta storleken på föremålet i och med det starka ljuset runt omkring det. Jag tror att om man räknar med avståndet till det, bör föremålet ha varit cirka 1 meter stort."

Vi skall här nämna några flera detaljer betr. fru Näsströms beskrivning av föremålet.

"Det verkade vara en fast kropp i mitten av skenet.

Konturerna var skarpa (oval form).

Föremålet ändrade ljusstyrka, blev starkare när det gav sig iväg.

Ökade hastigheten.

Stod stilla 3-4 minuter.

Från det att föremålet gav sig iväg tills det försvann, bakom skogen, tog det cirka 1 minut.

När det rörde sig bort, gick det relativt lågt över myren.

Föremålet försvann i nordlig riktning."

Fru Ella Mähler beskriver i stort sett föremålet likadant. Vissa detaljer skiljer sig, som t.ex. avståndet till föremålet. Fru Mähler säger att det var 25 meter. Observationstiden vill hon ha till 4-6 minuter.

KOMMENTAR:

En naturlig förklaring till denna händelse är svår att ge.

I de flesta fall, när det gäller närobbservationer, brukar bilens motor stanna helt, vilket inte skedd nu. Detta bör dock inte tolkas så, som om det var mindre trovärdiga uppgifter. Det kan ju tänkas att föremålets storlek eller föremålets utstrålning var av mindre art och därför inte påverkade bilen i lika hög grad.

Vi karakteriserar detta som en UFO-händelse.

KÄLLOR:

GICOFF:s frågeformulär av den 10.1 och 13.1.1971. Telefonsamtal med fru Näsström den 18.1.1971 och med fru Mähler den 5.2.1971.

ANDRA OBSERVATIONER AV LJUSFENOMEN I TRAKTEN UNDER SAMMA DAG.

Fru Henny Mähler, Imforsmo, bor cirka 1 mil från det där ovanstående händelse inträffade, berättar följande:

"Jag var just på väg att lägga mig, klockan var ungefär 22.30-23.00, då det blev ovanligt ljusst utant för fönstret. Det var som om något hade passerat utanför, något starkt lysande."

Herr Johan Frisendahl, Näsåker, observerade samma dag, lite tidigare på kvällen klockan 19.00, ett lysande föremål som ändrade kurs. Det stod även stilla. Observationstid, 2-3 minuter.

KÄLLA:

GICOFF:s frågeformulär av den 14.1 och den 25.1.1971.

B.H.

* * *

LJUSFENOMEN FÖRBRYLLAR.

Här följer en kort redogörelse av vad vittnena fru Betty Sjöland och herr Edor Engström säger sig ha sett den 25.11.1970.

Fru Betty Sjöland i Borgejö fick plötsligt hela rummet upplyst av ett

skarpt sken. Så skarpt att hon var fullständigt bländad i flera sekunder. Skenet kom utifrån och när hon tittade genom fönstret fick hon se ett lysande "tefat" som försvann i västlig riktning.

Samma kväll och vid samma tid satt fiskaren Eder Engström i Gnarp och såg på TV när han plötsligt fick se ett skarpt ljussken utanför fönstret åtföljt av en kraftig smäll. När han gick ut för att se vad som hänt kunde han konstatera att väggen svetts och rappningen slagits bort på ett par ställen, men i övrigt fanns inget föremål på tomten eller i dess närhet som kunde sättas i samband med ljusfenomenet.

KOMMENTAR:

Har skadan på huset något samband med ljusfenomenen iakttagna den 25.11.1970 klockan 21.30, så torde det vara svårt att finna en rimlig naturlig förklaring.

Om det nu rör sig om samma ljusfenomen, har det tillryggalagt en sträcka av minst 10 mil. Då bägge vittnena, Eder Engström och Betty Sjölund, säger att ljusskenet försvunnit i västlig riktning, vilket innebär att herr Engström borde ha sett det först. Bägge vittnena säger att ljusfenomenet iaktogs klockan 21.30.

Märkligt är att inte flera vittnen hört av sig, eftersom ljuset för att lysa upp rummen måste ha varit mycket starkt.

Det kan påpekas, att utanför Engströms bostad, på ett avstånd av 10 meter, finnes en mindre kraftledning på 400 volt. Det är helt uteslutet att denna kan ha varit orsaken till skadan på husväggen.

En förklaring som man kanske frestas att lämna är, att det har rört sig om en klotblix. Väderleksförhållandena vid det tillfället torde dock inte ha kunnat ge upphov till en sådan. En klotblix kan dessutom inte vara upphov till båda observationerna när dessa bara förflyttar sig kortare sträckor.

KÄLLOR:

GICOFF:s frågeformulär av den 2 och 14.12.1970, Telefonsamtal med Eder Engström den 18.12.1970.

B.H.

* * *

Den 28.11.1970 klockan 07.50 observerade flera personer, oberoende av varandra, på så olika platser som Malung, Vansbro, Mora och Orsa lysande objekt. Av deras berättelser framgår att det torde ha rört sig om samma objekt. Föremålet rörde sig från NV mot SO och observerades bara några sekunder. Det beskrivs som ett eldklot och starkare än någon stjärna eller planet, som med snabb men jämn hastighet for över himlen.

John-Erik Pettersson i Malung har gjort en mycket grundlig undersökning och intervjuat flera av vittnena.

Vi är av den uppfattningen att vad de såg var en eldkula, d v s en stor meteorit (ibland även kallad bolid). Den bör ha befunnit sig på en höjd av cirka 80-90 km och kan då mycket väl ses så som vittnena beskrivit.

Enligt tillgängliga satellitlister kan det ej ha rört sig om någon satellitstörtning eller satellitpassage.

J-E.P. S-O.F.

* * *

LJUSFENOMEN ÖVER VÄSTRA BLEKINGE.

Den 4.11.1970 kl 03.00 såg f d lantbrukaren Anton Mattsson i Jämshög och Alli Faråkra, Svängsta, ett ljusfenomen passera förbi respektives bostäder. Båda är bosatta i västra Blekinge.

Här följer en redogörelse av förhållandena kring herr Mattssons observation.

Han befann sig i sin bostad vid Bofallsvägen. Bostaden är belägen 150 m syd-väst om Jämshögs järnvägsstation. Herr Mattsson gjorde observationen genom fönstret, som vetter åt söder. Föremålet kom från SV och gick mot NO. Observationstiden beräknas till ca 15-20 sekunder. Här nedan följer herr Mattssons berättelse av vad han säger sig ha sett:

"Jag tittade ut genom fönstret för att se om det fortfarande snöade då jag uppmärksammade ett rött klot, som stod högt där uppe på himlen emellan några tunna moln. Samtidigt som jag upptäckte klotet såg jag att det föll nedåt. När det kommit halvvägs nedåt jorden försvann det röda ljuset och nu lyste det skarpt vitt. I och med att det kom närmare blev det större och större. Jag kunde nu upptäcka en röd svans efter klotet. Ju närmare det kom jorden, ju längre blev svansen. Jag såg nu att klotet inte var riktigt runt utan att överdelen var kantad (skadad). Alldeles innan det försvann bakom en ås, som kallas för ryssberget, $\frac{1}{2}$ mil härifrån, så lystes hela rummet upp där jag stod."

Herr Mattsson beskriver klotet enligt följande:

"Det var en fast kropp, självlysande.

Själva klotet, när det närmade sig jorden, lyste med ett skarpt vitt sken.

Runt om själva klotet liksom "fladdrade" det.

Klotet var "skadat".

Svansen var röd-färgad och många gånger längre än klotet.

Förhållandena kring fru Alli Faråkers observation.

Hon befann sig på andra våningen i sin bostad i Faråkra, Svängsta. Enligt fr Faråker så passerade föremålet från SV mot NO. Observationstiden, ca 3 min. Här nedan följer fr Faråkers berättelse av vad hon säger

sig ha sett:

"Jag väcktes av att hela rummet badade i ljus. Då jag tittade ut såg jag ett föremål som befann sig ovanför trädtopparna, ca 30 meter från min bostad. Det lyste med ett intensivt vitt sken, starkast i mitten. Det stod aldrig stilla utan det rörde sig mot NO. Några timmar efter observationen fick jag stark huvudvärk.

Fr Faråker beskriver föremålet enligt följande:

"Föremålet lyste med ett skarpt vitt sken, starkast i mitten.

Runt om själva föremålet liksom "fladdrade" det.

Föremålet gled iväg bortåt horisonten i NO-lig riktning."

KOMMENTAR:

Vid samtal med fr Faråker, som föremålet hade någon svans, säger hon sig inte ha sett någon sådan. Hon säger sig bara ha sett ett intensivt vitt sken, starkast i mitten.

En intressant detalj i denna observation är att, när föremålet försvann ur herr Mattssons synvinkel, så upptäckte fr Faråker föremålet. Betr den långa observationstiden, 3 min, enligt fr Faråker, är det med all säkerhet överdrivet.

En möjlighet är att vittnena sett en eldkula (stor meteor). Dock motsäges detta av damens uppgifter, då den observationstid, hon uppger är för lång, samt att ljuset hade en sådan intensitet att rummet blev totalt upplyst. En annan teori som man kanske frestas att lämna, är att det har rört sig om en klotblyxt. Väderleksförhållandena vid det aktuella tillfället torde dock inte ha kunnat ge upphov till en sådan. Betr en ev satellitstörtning, så har vi konstaterat civ ing B.G., som konstaterade att det ej kan ha rört sig om någon sådan.

SLUTSATS

Vi kan inte finna någon rimlig naturlig förklaring till denna händelse. Vi kan nämna att sådana här slag av ljusfenomen händer då och då, nu senast den 25.11.1970, (se sid 7), då en dam i Borgsjö såg något liknande.

DESSA TYPER AV LJUSFENOMEN FÖRBRYLLAR.

KÄLLOR

GICOFF:s frågeformulär och telefonsamtal med fr Faråker den 12.11.1970.

B.H.

* * *

RADIOAKTIVA SPÅR EFTER UFO-LANDNING.

Följande händelse inträffade natten mellan den 29.8 - 30.8.1970, vid Enebacken i närheten av sjön Anten och Alingsås.

Efter det att vi genom Göteborgs-Posten fått kännedom om det inträffade gav vi oss omedelbart i väg. Vi, fotograf Gunnar Johansson, Sven-Olof Fredrikson, min fru Siv samt jag, Björn Högman, kom till Alingsås tidigt på torsdag förmiddag. Vi begav oss till polishuset för att där samtala med kriminalkommissarie Forsberg. Vi fick genom krkom Forsberg bl a reda på några vittnen till händelsen och att händelsen som sådan inte intresserade dem. Två polismän hade varit på platsen och återvänt för att skriva rapport, men krkom Forsberg tvivlade på deras uppgifter om vad de hade sett på marken. Två andra polismän skickades upp för att ta en närmare titt på det hela. Även de meddelade samma resultat.

Väl framme, bl a genom att ha kört ca 500 meter in på en smal och enslig väg, parkerade vi bilen mellan ett uthus och herr Johanssons lilla röda stuga. Vi samlade all den utrustning vi ansåg oss behöva för att göra en noggrann undersökning. Det gällde att spänna upp paraplyerna för det stod som "spö i backen". Framme vid den pittoreska lilla röda stugan stod det redan en dam i dörren som pekade utåt trädgården: "Där är dom, längst utåt kanten av trädgården." Vi blev mäktat förvånade över damens snabba replik. Detta var nog inte första gången som damen visade var märkena fanns. Vi fick sedan veta att ett 20-tal personer besökt platsen före oss. Vi tackade och gick i väg mot ett hörn av trädgården. Vi fick nu se dem, tre runda brända märken, belägna på vad vi då kunde se, exakt lika avstånd. Märkena bildade en triangel.

När vi hade tagit några rullar film och mätt på allt som gick att mäta från märkena till träden, staketet, buskar m m och tagit jordprov från området, samlade vi ihop oss, för att, som vi hoppades, få komma in i den goda värmen och få en pratstund med herr Johansson. Inne i stugan träffade vi förutom Rickard Johansson, dottern Maj-Britt Martinsson och hennes väninna.

Här följer ett litet sammandrag av vad herr Johansson, 81 år, hade att förtälja:

"Jag varken såg eller hörde någonting. Jag gick nämligen och lade mig kl 21.00. (Herr Johanssons sängkammare är belägen i den delen av huset som är längst bort från märkena.) Jag bryr mig inte så mycket om det här, men roligt var det i alla fall, för man har fått se lite folk här nu. Trodde nästan att trakten var avfolkad. Vem det nu än är som har landat här så har dom ju varit snälla för dom har ju inte förstört någonting."

Efter denna lilla pratstund så tackade vi för oss, packade ihop våra saker och gav oss i väg. Vi gjorde en rekognocering av den äng som är belägen utanför och bakom trädgården, för att se om det fanns flera märken. Detta gav negativt resultat.

Vi fortsatte därefter för att uppsöka vittnen till händelsen.

Familjen Karlsson på Ralsbo gård bevittnade händelsen mellan ca klockan 23.45 - 02.00.

Erik Karlsson:

"Vi skulle just till att lägga oss, klockan var strax före 24.00, då jag fick se att bilarna på landsvägen nedanför stannade och släckte ljusen. Just då kommer pojken inrusande och säger att det är något rött över Enebacken. (Cirka 500 meter från gården.) Jag gick då ut för att titta vad som stod på och då fick jag se ett starkt rött lysande föremål, som gick fram och tillbaka över skogen här ovanför."

Ingeborg Karlsson:

"Alldeles i början när jag fick syn på den, så hörde jag ett ljud från den." Herr Karlsson nickar instämmande. "Det var det som var så konstigt tyckte jag. Trodde först det var en flygmaskin, men så förstod jag att det inte kunde vara det, så konstigt som den bar sig åt. Och inte bara det, den var ju rund och lyste alldeles röd."

Erik Karlsson:

"Den gick både i sidled och upp och ner där över Enebacken. Ibland försvann den under trädtopparna, men så rätt som det var dök den upp igen. Hastigheten på den varierade, ibland gled den sakta iväg, så med ens satte den fart. En gång förmast var den nästan nere här vid ängen framför skogen (ca 200 m från gården). När den var där uppe, alldeles över trädtopparna, vid Enebacken, såg jag några strålar som kom från den."

Ingeborg Karlsson:

"Det stämmer, jag såg det också. Strålarna var gul-vita till färgen."

Erik Karlsson:

"Strålarna såg ut att komma från sidan av det röda klotet. Om vi jämför storleken med fullmånen, som vi ser den, så var den ungefär hälften så stor."

Ingeborg Karlsson:

"Vi stod en bra stund och tittade på det här fenomenet. Vi gick sedan in men vi såg det även här igenom köksfönstret. När vi gick och lade oss, klockan var väl närmare 02.00, så fanns det kvar där utanför."

Därmed tackade vi familjen Karlsson, ägare till Ralsbo gård, för att de hade velat berätta om sin intressanta upplevelse. Detta var de första

vittnena vi kom i kontakt med efter besöket uppe hos herr Rickard Johansson på Enebacken.

Med anledning av att familjen Karlsson på Ralsbo gård, sett ett antal bilar som hade stannat vid stora landsvägen beslöt vi oss för att försöka söka upp dessa personer. Vi lyckades över förväntan och här nedan följer i korthet deras berättelser om vad de säger sig ha sett:

Peder Nilsson:

"Jag och min kamrat kom i bil från Alingsås, klockan var ungefär 23.15-23.30. Min kamrat stannade bilen och vi gick ut och såg då det röda ljuset till vänster om oss över skogen vid Enebacken. Det var ett rött ljus som rörde sig fram och tillbaka och upp och ned samt vissa stunder stod det stilla. Vi iakttog skenet i minst 10 minuter innan vi begav oss hem."

Marita Olsson:

"Min man och jag var på väg hem från bekanta i Degerbo, Anten. När vi kom ned på stora landsvägen såg vi något som såg ut som en stor beklampa på en bil, färgen var röd-gul. Vi trodde först att det var ett flygplan men vi förstod snart att det inte kunde vara det. Detta beroende på den vertikala rörelsen över trädtopparna. Klockan var då 00.25. Vi iakttog det i ca 3-4 minuter."

Ellen Aronsson:

"Strax före kl 23.30 på lördagskvällen såg jag och min väninna ett starkt lysande klot strax ovanför trädtopparna. Vi åkte i riktning från Ralsbo gård mot Hyttan och fick då se klotet till höger om oss. Först trodde jag att det var månen men det var rött och lyste så starkt. Jag fick senare höra att andra också sett detta röda klot och undrat över det. Jag förstod då att det måste ha varit något annat."

Ann.: Fru Ellen Aronsson är hemhjälp åt Rickard Johansson. Hon upptäckte märkena först på måndagsmorgonen.

Vi letade oss fram och uppför en lång och smal trappa tills vi nådde fram till en liten söt sommarstuga. Vi knackade på i hopp om att det skulle vara någon hemma, som kunde tala om för oss var familjen Evert Johanssons boning var belägen i denna vackra terräng på östra sidan av sjön Hälsingen. Tur hade vi, det kom en dam och öppnade, som inte bara talade om för oss var familjen Johansson bodde, utan berättade även att de hade sett detta röda klot över skogen. Hon pekade mot två björkar och sade: "Där emellan träden fick vi se det." (Vi tog fram karta och kompass, tog ut väderstrecken och riktningen. Riktningen stämde. Där borta låg Enebacken.) Fru Ström fortsätter: "Det rörde sig upp och ned samt även i sidled. Vi var flera personer här som såg det, vi hade nämligen främmande. Jag kommer ihåg att vi diskuterade väldigt vad det kunde vara. Till slut så tröttnade vi på att stå och titta på det. Vi såg det sista gången kloc-

kan 01.30."

Därmed så tackade vi familjen Ström och vandrade medför trapporna för att besöka familjen Johansson. Vi kom fram till ett stort bostadshus, som var beläget på en hög slänt med utsikt över sjön. Fru Johansson välkomnade oss och bad oss att slå oss ner i köket. Vi visste, genom telefonsamtal tidigare, herr Johanssons inställning till detta fenomen. Hans förklaring av fenomenet var, att det var en ballong med topplanterna. Så här berättade herr Johansson om upplevelsen den aktuella lördagsnatten:

"Vi fick se det starkt lysande röda klotet över Enebacken, klockan var väl ungefär 23.45. Det var jag, min fru och familjen Andersson, som från vårt hus i Bok vid sjön Hälsingen iakttog detta skådespel. Klotet, vi uppskattar det till något mindre än fullmånen, rörde sig fram och tillbaka, upp och ned över skogen. Vi kunde även se något som såg ut som ljusstrålar. Vi trodde att dessa ljusstrålar kom från marken. Så med ens slocknade ljuset, men det kan bero på att det gick ned i skogen. Efter ca 10 min såg vi det igen. Det var mycket vackert att beskåda detta röda lysande klot. Det röda skenet bildade en gata på sjön och lyste med fast sken. (Avståndet från Enebacken till sjön är 450-500 meter.) Vi, herrarna Johansson och Andersson, gav oss iväg i bilen för att titta närmare på detta fenomen, klockan var då ungefär 24.15. När vi kom till vägen mot Enebacken, svängde vi in på den. Där stod en blå Saab parkerad, vilket innebär att vi var tvungna att stanna. Vi gick ur och talade med pojkarna i Saaben, vilka berättade att även de hade sett det röda klotet och kört runt och letat. De var angelägna att få komma i kontakt med andra som hade sett samma sak. Vi backade tillbaka från vägen mot Enebacken och när vi tittade upp över skogen, så hade ljuset slocknat. När vi väl kommit hem igen så dök ljuset åter upp. Vi började tröttna på det hela så vi gick och lade oss. Klockan var då ungefär 01.00.

På morgonen rodde vi över för att se om vi kunde finna några ev spår vid Enebacken. Vi fann spår uppe på Rickard Johanssons tomt. Det var tre stora runda, brända märken."

Ann.: Avståndet från familjen Johanssons bostad till Enebacken är 1,2 km.

Enligt herr Johansson var det synligt ett rött föremål över Vara tidigare på kvällen. Även i Gunnilse såg en man ett rött föremål som rörde sig åt Alingsås-hället. Detta var vid 22.00-tiden på lördagskvällen.

Detta var några vittnesberättelser till händelsen den 29.8 - 30.8.1970 över Enebacken vid sjön Anten utanför Alingsås.

Under tiden som vi i GICOFF höll på att sammanställa detta fall så publicerade Borås-Tidningen, den 18.9.1970, förklaringen till fenomenet. Detta kom inte som någon överraskning för oss då vi genom årens lopp vet hur dagspressen behandlar sådana här fenomen.

Här följer ett litet citat ur Borås-Tidningens lösning på tefatsmysteriet:

"Detta var gröna män från Magra som gjort experiment med en varmluftsballong. Märkena på marken har förmodligen bränts av en plåtburk fylld med T-sprit. Plåtburken var fästad under ballongen. När T-spriten antändes steg ballongen och lyfte från marken. Dessförinnan hade gräs och rötter under burken avbränts till ett djup av 5 cm. Lågorna från T-spriten lyste upp ballongen och folk kunde långväga ifrån skåda "det flygande tefatet",

KOMMENTARER:

Först en förklaring till vad som händer när man tänder på en dunk med T-sprit.

Låt oss säga att vi har en dunk som stämmer in med mättes på märkena, 40 cm i diameter. Vi fyller dunken till hälften med T-sprit. Man kan då konstatera att endast ytan av T-spriten brinner med svag låga. Om man lyfter upp dunken finner man att botten inte ens är ljummen. Inte förrän då endast några cm av vätskan finns kvar i dunken blir bottenplåten uppvärmd. Några brännspår, som i detta fall, 4 cm djupa (ej 5 cm) kan omöjligen uppstå om man använder denna metod med dunk och T-sprit. Lika omöjligt är det att få en varmluftsballong att lysa så starkt genom att använda denna metod. Det var förresten tur att inte ballongen fattade eld, men de använde väl sig av en stega för att komma så högt som möjligt ovanför lågorna.

Vilka var nu dessa "gröna män från Magra"?

Vi ringde upp krkom Forsberg som gav oss namnen på dessa "gröna män". Vi talade med en av dem, som verkligen var ärligt förbannad över de beskyllningar, som de blivit utsatta för. Denna person har blivit uppringd, till och med mitt i natten, av en massa människor som tydligen vill veta hur de hade burit sig åt. Själv visste han ingenting om denna händelse över Enebacken förrän han läste om den i tidningen. Han förstär över huvud taget inte varför han blivit beskyldd för detta. Vi har meddelat krkom Forsberg att det var ett stort misstag. Krkom Forsberg tyckte att det var mycket tråkigt att detta misstag hade skett och lovade att inte lämna ut deras namn mera i samband med denna händelse.

Sambandet mellan pojkarna och händelsen är följande, enligt en journalist på en dagstidning.

Någon har sett en bil i närheten av platsen den aktuella natten och trott att pojkarna i den varit upphov till fenomenet. De har letat upp en bil i Sollebrunn (ej Magra) som kunnat tänkas vara identisk med bilen på platsen. På detta sätt fick de tag på två syndabocker. Enligt ett samtal som vi hade med journalisten så säger han, att pojkarna visserligen nekar till det men journalisten påstår sig ha mycket god personkänedom och konstaterar bara, DE LJUGER.

Bland annat på ballongprincipen har vi undersökt vindar mm över platsen.

Undersökningen av väderleksförhållandena över platsen har vi gjort genom

att kontakta Sveriges Meteorologiska & Hydrologiska Institut, avd Klimatbyrå, som gav oss följande uppgifter:

VÄDERLEKSFÖRHÅLLANDEN DEN 29.8 - 30.8.1970 KLOCKAN 24.00 - 01.00.

Plats	Molmförhållanden	Molnhöjd	Vindriktning	Vindhastighet
SÄVE:	Helmulet Dimmoln	200-300 m	Väst-syd-väst	4 m/sek
DALSJÖFORS: (1 mil öster Borås)	Mulet Dimmoln	100-200 m	Syd-väst	5 m/sek
SÄTENÄS:	Mulet	400 m	Syd-väst	5-6 m/sek

Väderleksförhållandena
bör ha varit följande
över ANTEN.

ANTEN:	Mulet Dimmoln	200 m	Syd-väst	5 m/sek

Ovanstående uppgifter lämnades av statsmeteorolog Vedin.

Med en vindhastighet av 5 m/sek eller 18 km/tim bör ballongen ha rört sig åtminstone 18 km, evad det gäller den längsta observationstiden.

En annan teori från ett vittne är, att den av ballongen skulle varit fastbunden med en lina vid marken. Låt mig då påpeka att linan måste ha varit minst 300 meter lång. De 3 vittnena vid Ralsbo gård säger nämligen att "ballongen" kom ned över skogen mot en äng som gränsar till deras gård och avståndet från Enebacken till skogskanten är ca 300 meter.

MÄRKENA.

Skalaritningen på sid 23 visar hur märkena var placerade i förhållande till träd, staket och buskar. Som synes så bildade märkena ingen liksidig triangel. Det var avståndet från märke A - C och B - C, som var det längsta. Detta märke vätte in mot trädgården. Varför avståndet till detta märke var längre än till de andra, vet vi inte. En möjlig förklaring kan vara att föremålet kommit snett utifrån ängen och på vägen ned åstadkommit denna spetsiga triangel.

Vi är av den åsikten att något slag av utblåsning (flammar, ljusstrålar) kan ha förorsakat dessa märken. Objektet kan så att säga ha "hängt" ovanför marken. Det som bl a styrker denna teorin är, att flera vittnen talar om ljusstrålar från objektet.

Teorin att objektet skulle ha stått på marken med någon form av stag (ben) tror vi inte på. En av anledningarna till detta är, att märkena har blivit utsatta för en stark värmeutveckling, vilken knappast kan ha orsakats av upphettade stag (ben). Om vi jämför med andra landningar på olika platser i världen så har det visat sig att där objektet har haft någon form av stag (ben) så har det endast blivit djupa märken i marken. Alltså ej denna kombinationen, brända och djupa märken.

Märkenas djup, 4 cm, har troligen uppstått genom kombinationen värme-tryck. Märkena A och C är lika varandra medan B skiljer sig från dem. Märke B är mera kantigt och har mera gult gräs runt om. Någon teori om detta har vi ej.

SAMMANDRAG ÖVER ANALYS AV JORDPROV.

Vi lämnade en del av jorden, som vi tagit vid Enebacken, till en anställd på Institutionen för Kärnkemi, Chalmers Tekniska Högskola. Två anställda civilingenjörer, har arbetat med jordproven. Instrumentet, som använts, för mätningen av gammaaktivitet, är en Hewlett Packard Multichannel Analyzer 5400 A.

Det har gjorts 3 tester baserade på olika måttider. En test på 20 minuter en på 2 timmar och en på 8 timmar.

Nedanstående resultat är baserat på 8-timmarstesten, d v s instrumentet "kördes" 8 timmar utan substans, 8 timmar med referensjorden (tagen 4 m från märkena) och 8 timmar med provjorden (tagen från märkena).

I referensjorden kunde ingen från den naturliga bakgrunden avvikande gammaaktivitet påvisas.

I provjorden påvisades aktivitet. Denna aktivitet är mycket låg, den är i själva verket mindre än 900 pulsar på 8 timmar, men inte desto mindre en exceptionell sådan. 137 Cs bildas, vad vi har lyckats ta reda på, endast i atomreaktorer och vid atomexplosioner. En möjlighet som otvivelaktigt ligger nära till hands, är att aktiviteten härstammar från en kärnvapentest i atmosfären, men då borde även aktivitet registrerats i referensjorden. Sådant nedfall bör också ha sjunkit ned i jorden. Vi ser endast två möjliga förklaringar till detta.

1. Någon skojar med oss men denne någon måste då ha använt sig av ett ämne, för att skapa märkena, som innehåller Cs 137 och något sådant ämne känner vi inte till.
2. Ett UFO (Oidentifierat Flygande Objekt) har använt något som innehåller Cs 137 och orsakat märkena på tomten till Enebacken natten i fråga.

ANM.

Utredningen är bearbetad och sammanställd av Björn Högman, Sven-Olof Fredrikson, en civ ing från Chalmers, vilken vill vara anonym, Siv Högman och

Liz Linnerfält.

Färgfotona är tagna av Björn Högman och de svart-vita fotona av Gunnar Johansson.

Skalaritningen över platsen är utförd av ing Rickard Lidblom.

Vi har tre gånger varit på platsen och gjort intervjuer med vittnena.

Vi har även haft kontakt per telefon och brev med en del av vittnena.

Evad det gäller analysen av jorden har den tillgått enligt följande:

När vi kom upp till Chalmers Tekniska Högskola med provjorden, fördes en geigermätare över jorden men den utvisade ingen radioaktivitet. En civ ing på avd för kärnkemi tog därefter hand om jorden och gjorde en analys. Det han då fann var såpass märkligt att han föreslog ytterligare test. En annan civ ing på kärnkemiavd "körde" jorden i en mångkanalysator (Hewlett Packard Multichannel Analyser 5400 A). Hans första test utvisade samma resultat, radioaktivitet. För att kunna fastställa vad för slag av radioaktivitet det rörde sig om och vara säkra på analysen utfördes ytterligare en analys.

Rummet, vari mångkanalysatorn stod, rensades ut på annat material som kunde tänkas påverka analysresultatet. Provjorden "kördes" i 8 timmar och utvisade då gammaaktivitet. Referensjorden, som är tagen 4 meter från märkena, "kördes" också 8 timmar men utvisade ingen gammaaktivitet.

I analysen, på sid 25, talas det om att det "möjligen skulle kunna härstamma"....." Detta beror på att det är så litet Cs 137 att man inte kunnat lokalisera det på kemisk väg. Eftersom intensiteten är så låg kan man inte bestämma energien så exakt att man med absolut säkerhet kan säga att det rör sig om Cs 137. Om aktiviteten inte härrör från Cs 137 måste den härröra från något ämne som är otroligt ovanligt och som emitterar gammastrålning på ungefär samma energinivå. Det skulle i så fall vara ännu märkligare.

B.H. S-O.F.

* * *

ANDRA OBSERVATIONER KRING SJÖN ANTEN.

Vi har rapporter om ytterligare ett 10-tal observationer från denna trakt under en period av ca 1 år. Genomgående drag är fenomenets starka sken, rörelsen, som oftast är västlig och mycket långsam. Flertalet av de rapporter vi har fått kommer från B.A. som på sommaren bor vid sjön Antens sluttning, med fin utsikt västerut över sjön. Även andra personer har observerat ljuset.

Följande observationer kan nämnas:

Den 1.9.1969 kl 22.15-24.00. B.A. berättar:

"På kvällen fick vi höra ett vinande ljud som fick oss att spana uppåt. Vi fick då se ett stort, starkt lysande föremål som kom i sakta mak från

söder och stannade till över sjön. Vi stod och tittade på föremålet ganska länge. Det betedde sig mycket egendomligt. Ibland stod det stilla och ibland sköt det i väg uppåt och nedåt med stor hastighet. I kikaren kunde jag se att föremålet hade skarpa konturer. Ljuset från det var mycket intensivt. Det liksom strålade runt omkring det. Medan vi stod och tittade på föremålet så fick vi se hur det sköt ut ett mindre föremål, eller låt oss kalla det för en raket, från det större. Efter ca 1 ½ timma gav sig föremålet i väg mot nordväst. Vi var helt överens om vad vi såg."

Den 6.9.1969 kl 21.00-24.15. Familjen A berättar:

"Ljuset verkade mindre och högre upp denna gång, annars likadant som den 1.9. Dock kunde inget ljud höras. Ljuset var orange-färgat, men svagare än vid den första observationen. Ljuset gick ned vid horisonten i väster."

Den 27.9.1969 kl 21.30-22.00. Familjen A samt T.C. berättar:

"Ett ljus som "en apelsin". Det rörde sig sakta. Uppförde sig likadant som vid de två tidigare observationerna."

Ytterligare en observation gjordes hösten 1969. Samma uppträdande som tidigare.

Den 1.5.1970. B.A. berättar:

"Jag stod ute i trädgården då jag fick se tre klot med hög fart röra sig över sjön Anten i Nord-Sydlig riktning. Starkt röda klot (intensivare i mitten). Nästan lika starkt sken som fullmånens."

Den 2.5.1970 kl 01.00-02.00. S.S. samt K.S. såg 3 klot i närheten av Magra. De berättar:

"De stod mest stilla men rörde sig ibland inbördes. Ljusa, självlysande kroppar. En av dem ändrade ljusstyrka och storlek medan de andra var konstanta. Försvann medan vittnena tittade på något annat. Sågs i 1 timma."

Familjen A såg sedan inte mindre än 3 ggr (den 26.8, 1.9 och 1.10.1970) ljussken på himlen, som är mycket svårt att förklara. Vid dessa observationer har det funnits flera vittnen än familjen A.

B.H.

På den stora publicitet som fallet fått efter Bo Ahlqvists publicering i FIB-Aktuellt ser vi oss nödsakade att förtydliga några saker. Jorden från märkena och referensjorden är tagen på samma djup. Uttalandet i GP om att det var naturligt nedfall är ett uttalande som journalisten får stå för själv. Den ingenjör som intervjuats har aldrig påstått detta.

B.H.

* * *

Synpunkter på UFO-observationerna på västra sidan av Bottniska Viken den 6 oktober 1969.

Från Björn Högmán har undertecknad mottagit en mängd skriftligt material som GICOFF insamlat rörande iakttagelser av ett UFO i Norrland tidigt på morgonen den 6 oktober. Man har uppmanat mig att göra en undersökning huruvida observationerna kan förklaras med förekomsten av satelliter el dyl. Det observationsmaterial jag har mottagit innefattar:

1. Nya Norrland 7.10.1969. Fotografier på sid 1 av föremålet tagna av konstapel Sundström i Kramfors. I artiklarna åtskilliga vittnesrapporter.
2. Urklipp ur Norrbottens-Kuriren för den 7.10.1969.
3. Tabell över gjorda observationsdata + motsvarande serie teckningar som återger vittnenas uppfattning av föremålet. Detta material har sammanställts av Björn Högmán.

Den som är intresserad av att överblicka observationsmaterialet kan, förmodar jag, göra detta hos GICOFF. Som allmänt omdöme kan man dock konstatera att observationerna är många och i allmänhet mycket samvetsgrant återberättade. Observationsredogörelserna innehåller många samstämmiga moment, vilket ytterligare stärker observationernas individuella trovärdighet. Vissa observationer innehåller verkliga nyckel-informationer, såsom t ex Kramfors-påbörjan. Åsikt att föremålet nådde som högst över horisonten när det var i höjd med stjärnan Mizar i Stora Björnen.

Den redogörelse som jag i det följande skall lämna kommer att uppehålla sig kring prövandet av tre hypoteser på observationsmaterialet. Det måste dock sägas ifrån omedelbart att undertecknad inte påstår sig framställa dessa hypoteser utan subjektiv uppfattning. Jag håller en av hypoteserna som mest sannolik. Det är naturligt att denna åsikt påverkar min framställning. Denna redogörelse får alltså tas för vad den är, en ärlig men subjektiv betraktelse av ljusfenomenet den 6.10.1969.

De tre huvudhypoteserna som jag vill pröva är:

1. Observationerna orsakades av en störtande satellit, meteorit eller delar till satellit.
2. Observatorerna har iakttagit uppsändningen av den sovjetiska vädersatelliten Meteor 2 från raketbasen vid Plesetsk.
3. Observationerna har orsakats av det som i UFO-litteraturen benämnes "flygande tefat". Denna tredje hypotes förutsätter alltså att man postulerar existensen av "flygande tefat". Detta postulat kan uppställas som ett rent tanke-experiment. Huruvida man anser att detta postulat beskriver verkligheten är för denna undersökning ointressant. Således finns ingen anledning för undertecknad att i denna redogörelse ta ställning för eller emot ett för-sant-hållande av postulatet. Tanke-experimentet blir inte mindre

intressant för den sakens skull. Prövandet av hypotes 3 på UFO-observationer i allmänhet kommer ju att belysa postulatets eventuella berättigande. Men eftersom detta gäller ett enskilt fall och inte innefattar någon värdering av flera fall bör man utslämma en sådan sannolikhetsprövning av de "flygande tefatens" postulerade existens.

PRÖVNING AV HYPOTESERNA.

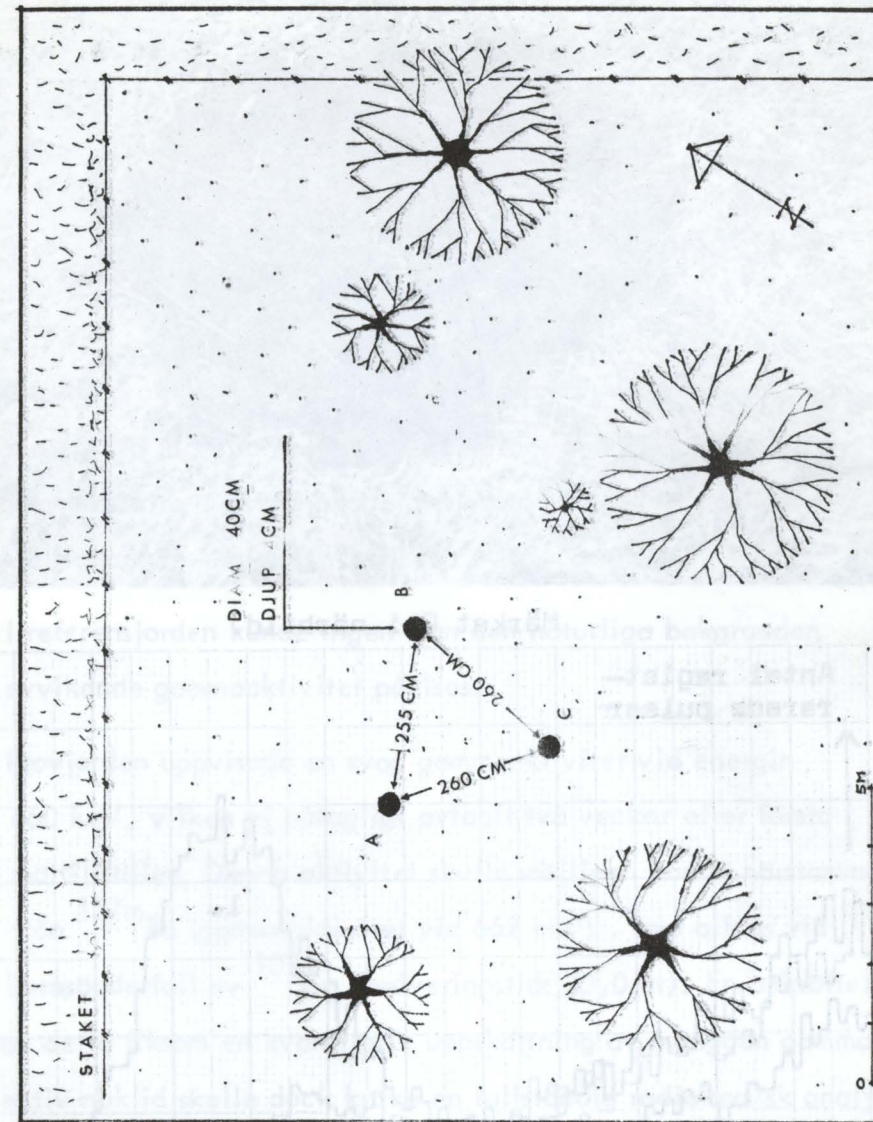
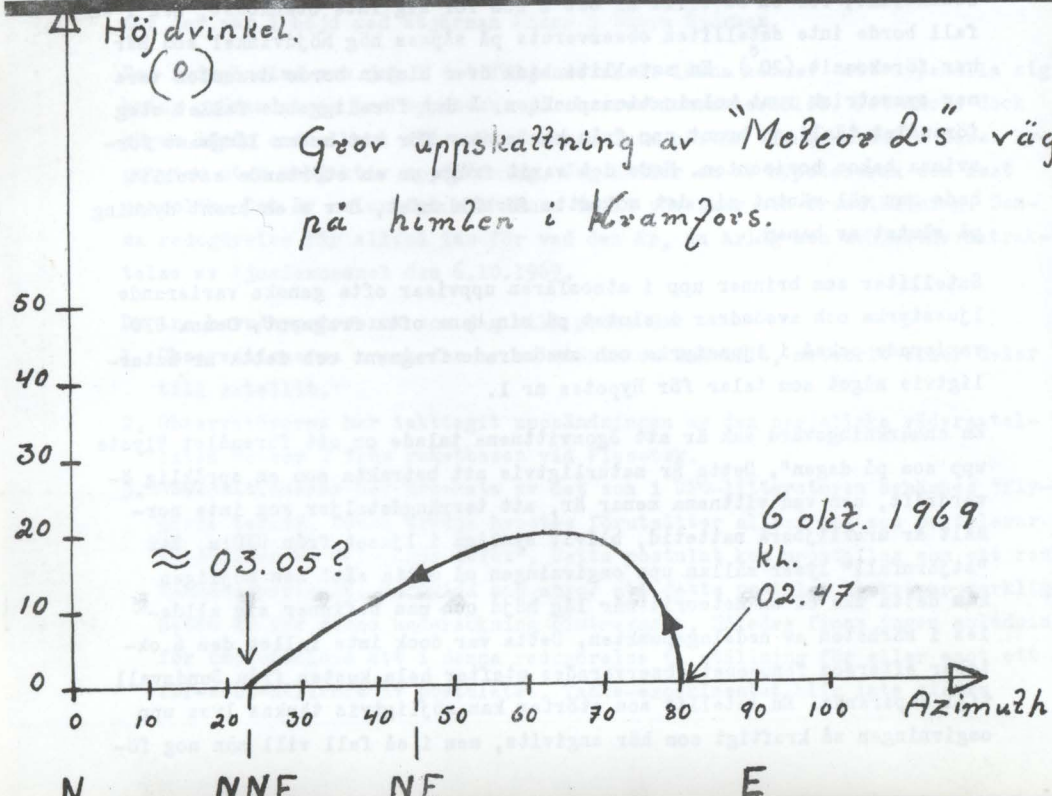
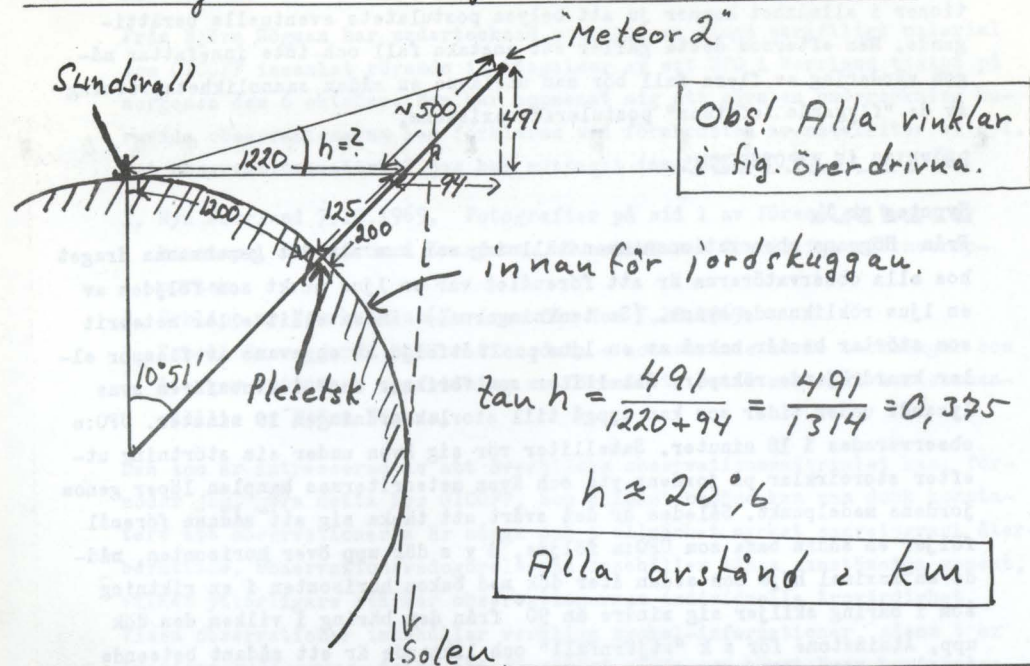
Hypotes nr 1.

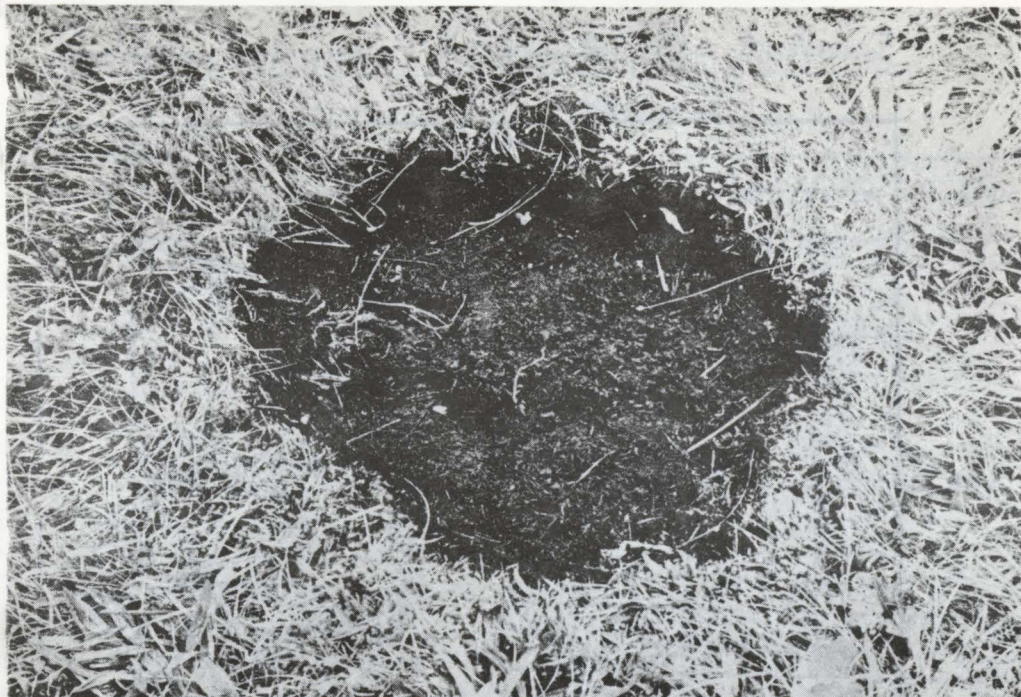
Från Högmáns observationsammansättning ser man att det gemensamma draget hos alla observatorerna är att föremålet var en ljus punkt som följdes av en ljus rökliknande svans. (Se teckningarna.) En satellit eller meteorit som störtar består också av en ljus punkt följt av en svans av flammor eller kvardröjande rökspår. Satelliter som "brinner upp" i atmosfären syns lysande under tider som kan uppgå till storleksordningen 10 minuter. UFO:n observerades i 18 minuter. Satelliter rör sig även under sin störtning utefter storcirklar på jordens yta och även meteoriternas banplan löper genom jordens medelpunkt. Således är det svårt att tänka sig att sådana föremål följer en sådan bana som UFO:n följde, d v s dök upp över horisonten, nådde en maximal höjd och sedan åter dök ned bakom horisonten i en riktning som i bäring skiljer sig mindre än 90° från den bäring i vilken den dök upp. Åtminstone för s k "stjärnfall" och liknande är ett sådant beteende osannolikt. För en satellit är det i och för sig inte otänkbart, men i så fall borde inte satelliten observerats på såpass hög höjdvinkel som här har förekommit (20°). En satellits bana över himlen borde dessutom vara mer symmetrisk runt kulminationspunkten. I det föreliggande fallet steg föremålet tämligen brant upp från horisonten för att sedan långsamt försvinna bakom horisonten. Hade det varit fråga om en störtande satellit hade man väl väntat sig det motsatta förhållandet, d v s en brant dykning på slutet av banan.

Satelliter som brinner upp i atmosfären uppvisar ofta ganska varierande ljusstyrka och avsöndrar i slutet på sin bana ofta fragment. Denna UFO varierade också i ljusstyrka och avsöndrade fragment och detta är naturligtvis något som talar för Hypotes nr 1.

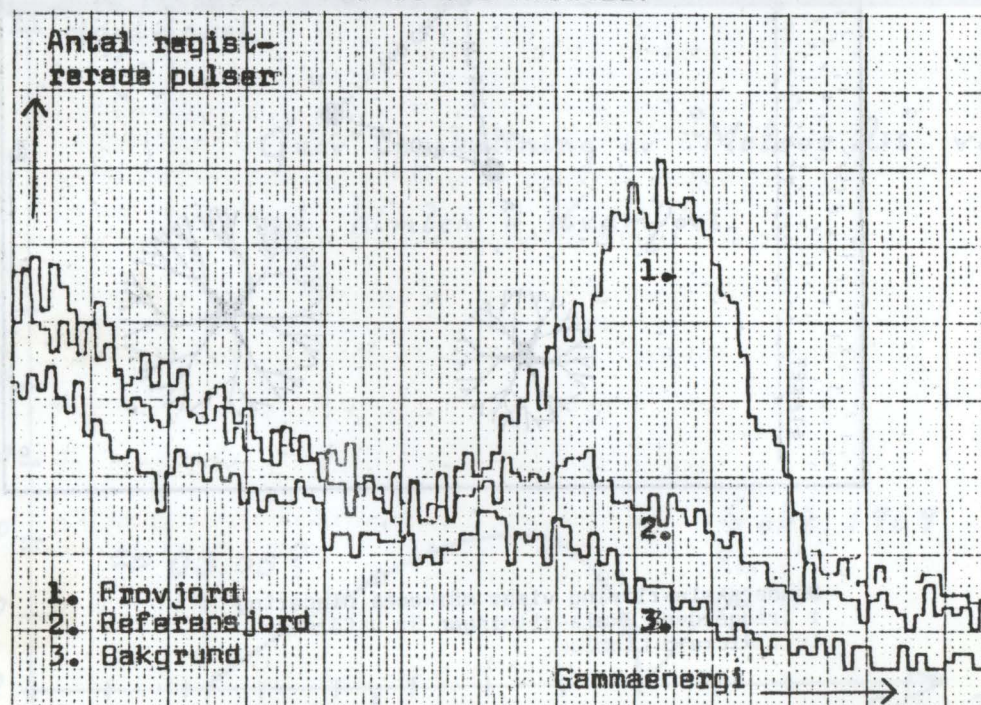
En anmärkningsvärd sak är att ögonvittnena talade om att föremålet "lyste upp som på dagen". Detta är naturligtvis att betrakta som en språklig överdrift, men vad vittnena menar är, att terrängdetaljer som inte normalt är urskiljbara nattetid, blivit synliga i ljuset från UFO:n. Ett "stjärnfall" lyser sällan upp omgivningen på detta sätt men möjligen kan detta ske om en meteorit når låg höjd och man befinner sig alldeles i närheten av nedslagspunkten. Detta var dock inte fallet den 6 oktober eftersom fenomenet observerades utefter hela kusten från Sundsvall till Haparanda. En satellit som störtar kan möjligtvis tänkas lysa upp omgivningen så kraftigt som här angivits, men i så fall vill man nog fö-

Beräkning av max. höjdvinkel för Meteor 2

Märket C i närbild.

Gammaspektrum för jord från "Anten-fallet".

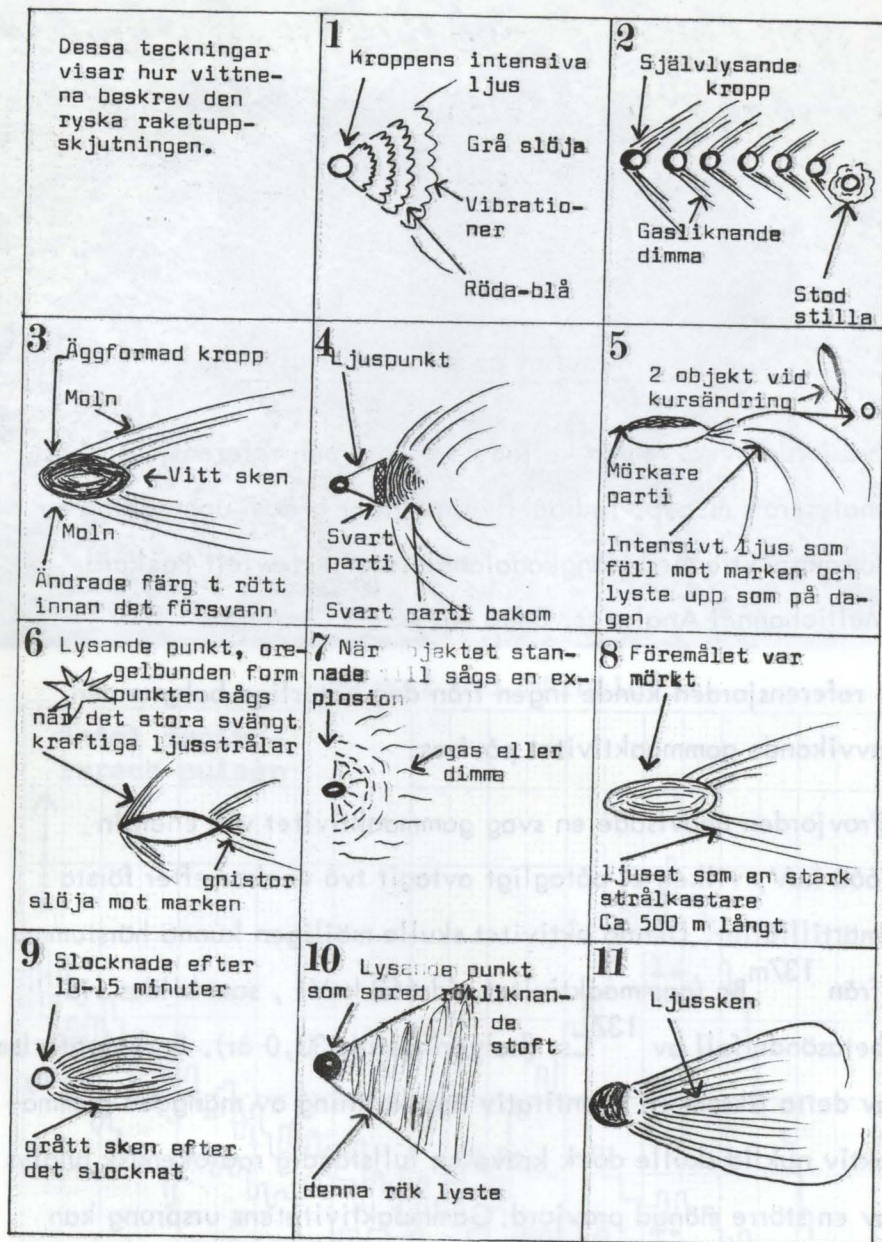
Resultat av jordprovsanalys

Två jordprover, nädan kallade provjord och referensjord, har analyserats m.a.p. radioaktiva nuklider genom upptagning av gammaspektra med mångkanalanalysator (Hewlett Packard Multichannel Analyzer, 5400 A).

I referensjorden kunde ingen från den naturliga bakgrunden avvikande gammaaktivitet påvisas.

Provjorden uppvisade en svag gammaaktivitet vid energin 660 keV, vilken ej påtagligt avtagit två veckor efter första mättillfället. Denna aktivitet skulle möjligen kunna härstamma från $^{137}\text{m}\text{Ba}$ (gammaaktivitet vid 662 keV), som bildas vid betasönderfall av ^{137}Cs (halveringstid: 30,0 år). En bekräftelse av detta liksom en kvantitativ uppskattning av mängden gammaaktiv nuklid skulle dock kräva en fullständig radiokemisk analys av en större mängd provjord. Gammaaktivitetens ursprung kan alltså på intet sätt anses fullt klarlagt.

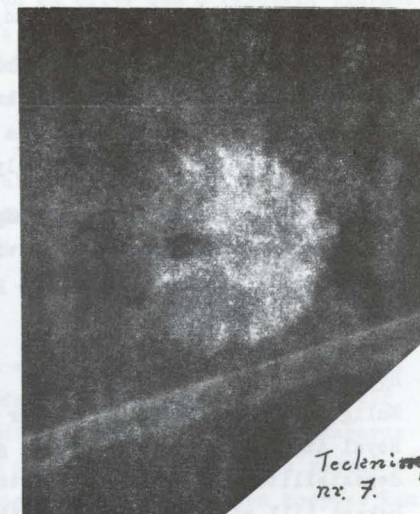
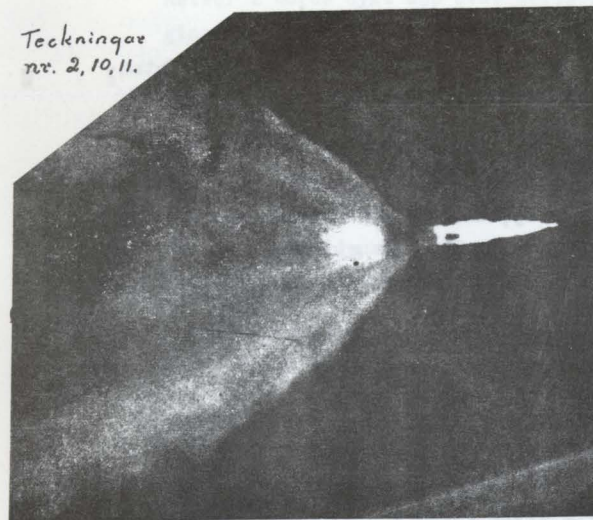
Göteborg den 4 oktober 1970

Jämför dessa bilder och vittnenas teckningar, så finner Ni en påtaglig likhet.

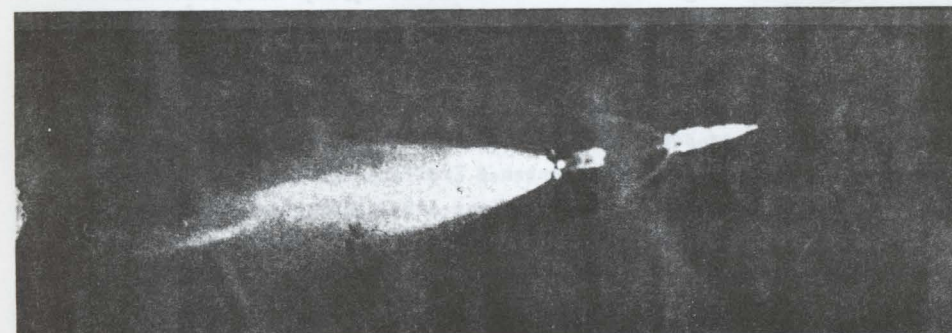
Cameras Follow Apollo 11 Launch Sequence

Teckningar
nr. 2, 10, 11.

Teckning
nr. 7.

Dessa bilder visar en amerikansk raketuppskjutning.

First stage falls behind launch vehicle after separation, but some residual thrust remains as plume indicates. Ignition of liquid hydrogen fuel J-2 engines produces parabola-like pattern (above) marking boundary line between exhaust and free atmosphere. Lower density atmosphere as well as hydrogen fuel produces reduced intensity of plume.

reställa sig att solen belyst den röksvans som bildats och därigenom skapat det skarpa ljusinttrycket. Detta kan dock inte vara fallet vid detta tillfälle, ty i så fall måste föremålet minst ha varit ca 200 km över markytan (se Hypotes nr 2) och på en sådan höjd brinner inte satelliter upp.

En satellit som kretsar runt jorden utan påslagen framdrivning eller utan att vara på väg att störta när knappast större ljusstyrka än vad som motsvarar en stjärna med magnituden -1. Jag tvivlar på att en sådan stjärna kan åstadkomma den beskrivna belysningseffekten.

Som slutlig värdering kan man säga att Hypotes nr 1 i och för sig inte är orimlig som första hypotes, men vissa detaljer hos de gjorda observationerna (bäringsangivelserna och kursen på himlen) gör att man är skeptisk mot hypotesens giltighet.

Hypotes nr 2.

Enligt den offentliga lista över konstgjorda jordsatelliter som utges av Royal Aircraft Establishment en gång i månaden uppsändes den sovjetiska vädersatelliten Meteor 2 den 6 oktober 1969 kl 02.45 $\pm$ 10 minuter. Enligt en bekant till mig, satellitobservatören Geoff Perry i Kettering, England, visar de data han mottagit från satellitdatacentralen i Slough i England att Meteor 2 uppsändes från satellitbasen Plesetsk (62,9° N, 41° E) cirka klockan 02.44. Han anger att satelliten knappast kan ha nått upp till 70° N latitud före klockan 02.50.15 svensk tid.

En kalkyl som bifogas i en bilaga visar att Meteor 2 maximalt kan ha nått ca 21° höjdinkel över horisonten i Kramforsstrakten. Kalkylen visar också att satelliten gick upp över horisonten i Kramfors när den befann sig på en höjd av ca 125 km. En snabb kalkyl visar att jordskuggans höjd vid uppskjutningsplatsen var ca 200 km. Alltså är det möjligt att satelliten rört sig utanför jordskuggan medan den befann sig över Kramfors' horisont.

Meteor 2 nådde upp över horisonten i en riktning som från Kramfors borde ha varit ca 80° azimuth (Azimuthen räknad positiv medurs från norr) och för de mer nordliga observationsställen ca 90° eller möjligtvis något mer. Meteor 2 sändes upp i en bana med 81° vinkel mot ekvatorsplanet, vilket medförde att satelliten nådde upp till 81° latitud. Om man gör ett överslag på den riktning i vilken Meteor 2 kan antas försvinna ned under horisonten får man värdet 25°.

Värdena på riktningar och höjdvinklar baserar sig på det faktum att satelliten sändes in i en cirkulär bana på ca 600 km:s höjd.

Med kunskap om hur satellituppsändningar vanligtvis går till kan man föreställa sig att satelliten fortfarande befann sig under acceleration med raketdrift medan den befann sig över horisonten i Sverige.

Satellitens väg över himlen finns också återgiven i en bilaga.

Hur överensstämmer nu dessa kalkylerade data med observationerna i Norrland den 6 oktober 1969?

1. Tidpunkter:

Meteor 2 borde dykt upp över horisonten ca 02.47 den 6 oktober. Tidsmarginalen är ca $\pm$ 5 minuter. UFO:n anges ha dykt upp vid olika tidpunkter i olika vittnesmål. Extremvärdena är kl 02.43 resp 02.57. De flesta anger ca 02.50. Tiden för uppdykandet måste anses stämma mycket bra.

Tidpunkten för försvinnandet av UFO:n anges till ca kl 03.05 i rapporterna. Tidpunkten för när Meteor 2 skulle ha försvunnit är svårt att bestämma eftersom man inte vet den exakta formen på uppfartsbanan. Emellertid är inte tidpunkten 03.05 orinlig i detta sammanhang. Den kan tvärtom anses som en realistisk uppskattning.

2. Riktningar:

Uppdykandet av Meteor 2 anges till ca az=30° ovan. UFO:n anges ha dykt upp något olika från olika håll. Trenden är dock att nordligare örter anger sydligare riktning än vad de sydligare orterna gör. Riktningarna ligger grupperade runt az=90° (alltså östlig riktning). Detta verkar stämma relativt bra. (Att uppskatta noggranna bäringsangivelser utan kompass kan vara lite krångligt. Försök själva får ni se!)

Försvinnandet bakom horisonten för Meteor 2 anges till az=25°, medan vittnena anger NNÖ (az=22,5°). Detta stämmer också bra överens.

3. Höjdvinklar.

I min undersökning av Meteor 2:s bana på himlen visar det sig att den knappast kan ha nått mycket högre än 21° över horisonten. Vittnena anger allt mellan 10° och 70°. Dessa uppgifter är samtliga ganska vaga, men det finns en uppgift som är mer specifik, nämligen Kramfors-polismännens utsago att föremålet befann sig som högst i höjd med "andra stjärnan i Karlavagnens skakel". En överslagsberäkning visar att denna stjärna (Mizar) befann sig ca 31° över horisonten, men på ganska långt avstånd i bäringsangivelse från föremålet. Meteorologen vid Sundsvall-Härnösands flygplats, som får anses vara en van observatör, anger höjdvinkeln 10° - 25° - 30°. Min egen erfarenhet vid arbete med fotogrammetrisk inmätning av nattlyssande moln (vid Meteorologiska Institutionen i Stockholm) är att det är mycket svårt att utan hjälpmedel uppskatta höjdvinklar. Man säger ofta fel på faktorer 2 eller 3. En säker metod att få uppskattningar som är säkra på en faktor 1,5 när är att använda metoden att "räkna fingerbredder med utsträckt arm" för att uppskatta höjdvinkeln till objektet i fråga. Jag är alltså böjd att sätta större tillit till meteorologens och polismännens uppskattning av höjdvinkeln än till de andra uppgifterna.

Emellertid kan man konstatera att höjdvinkeluppskattningarna går star-

kare isär än bäringsangivelserna. Överensstämmelsen med satelliten är heller inte så slående som i fallet med bäringarna.

4. Rörelseschema i övrigt:

Föremålet anges av de flesta vittnen ha stigit upp över horisonten ganska rakt upp och sedan svängt över till att röra sig horisontellt, parallellt med horisonten för att till slut i flack vinkel försvinna bakom horisonten. Detta är ungefär det sätt på vilket Meteor 2 rörde sig över himlen.

Vissa enstaka vittnen anger att föremålet tycktes stå stilla till en början och därefter började röra sig med jämn fart. Detta kan kanske vara ett sätt att beskriva att föremålet långsamt höjde sig över horisonten utan att röra sig i sidled för att sedan även röra sig i sidled. Ett annat vittne anger att föremålet ändrade kurs sedan det dalat ned mot horisonten. Man måste konstatera att dessa detaljer inte stämmer särskilt väl överens. Endast en del av observatörerna talar om skarpa kursändringar och man måste ställa sig en aning skeptisk till dessa uppgifter eftersom det måste vara rätt svårt att iakttaga några skarpa kursändringar hos ett föremål som rör sig såpass sakta över himlen som denna UFO gjorde.

Uppgifterna om ett tvådelat föremål är intressanta och förekommer i 3 fall. Det mindre föremålet anges ha varit mycket mindre än huvudföremålet och detta kan ha varit anledningen till att inte alla observerade denna tvådelning. Kan uppgifterna om tvådelning stämma med Meteor 2. Ja, i och för sig tänkbar eftersom Meteor 2 sannolikt sändes upp med en trestegsraket (Nato:s kodnamn: "SCRAQ") och fortfarande befann sig under drivning då den befsn sig över Kramfors' horisont. Det mindre föremålet kan ha varit ett raketsteg som avskiljts. Det stora föremålet skulle då representera övre stegen + raketflamma och avgasplym. I Högmans sammanställning finns i fallet nr 8 en intressant teckning som anges vara något slags explosion, tydligen vid ett annat tillfälle än när det mindre föremålet observerades. Denna teckning skall jämföras med bilden i övre högra hörnet på kopian ur Aviation Week, sid 27. Denna bild visar stegavskiljningen hos en Saturnusraket som sändes upp från Cape Kennedy.

5. Storlek, utseende, ljusstyrka:

I Högmans sammanställning av UFO:ns utseende urskiljer man ett gemensamt drag i alla 12 observationerna. Föremålet har varit en skarpt lysande punkt följt utav en ljus "rökslöja" som har varit av större omfattning än själva den lysande punkten. Detta är faktiskt en ganska träffsäker beskrivning av hur avgasflaman och åtföljande rökplym ser ut från en raketmotor som avfyras i vacuum. Likheten med bilder från satellituppskjutningar i USA är slående. Detta kan man också se i kopian på Aviation Week.

Uppskattning av storleken har gjorts av 4 observatörer:

Betydligt större än en stjärna, solens storlek, 1/4 av månens storlek, som

en helikopter på 500 m:s avstånd. Om man tar fasta på uppgiften "1/4 av månens" som ett sorts genomsnitt av uppskattningarna och antar att föremålet var Meteor 2 och dess avgasplym får man följande lilla kalkyl:

Föremålet upptog vinkeln : $3450/4 \cdot 380000$ (månens har en diameter av 3450 km och är ca 380000 km avlägsen), Meteor 2 kan antas ha varit 1000 km från observationsplatserna vilket medför att storleken blir:

$$\frac{3450 \cdot 1000}{4 \cdot 380000} \approx \text{ca } 2 \text{ km} \pm 1,5 \text{ km}$$

$$4 \cdot 380000$$

Detta verkar stort, men det har visat sig att avgasplymen vid raketuppsändningar kan nå sådana avsevärda storlekar när raketen kommit ur jordatmosfären.

Ljusstyrkan har diskuterats tidigare under hypotes 1, men det förtjänar att tas upp igen. Jag kan föreställa mig att man kan få den angivna ljuseffekten från ett kilometerstort moln som är solbelyst medan observatören är i nattsvart mörker. Det visar sig nämligen att Meteor 2 gick ur solskenet några minuter efter uppskjutningen medan det i Kramfors var 3,5 timmar till soluppgången (kl 06.17). Att kategoriskt säga att den ontalade belysningseffekten kan uppnås är svårt ty mycket få observationer har gjorts av satellituppskjutningar under dessa belysningsförhållanden. På mitt arbete har jag dock talat med en amerikansk forskare som i Californien observerat en satellituppskjutning från Point Arguello utanför Los Angeles under motsvarande belysningsförhållanden (satelliten i solljus, observatören i mörker). Hans omdöme om ljuseffekten vid uppstigningen och den därpå följande stegseparationen var "spectacular". Även detta tillfälle gav upphov till UFO-rapporter på USA:s västkust.

De i avdelning 5 anförda synpunkterna är på intet sätt bindande, men för fullständigheten skall måste man behandla dessa frågor med hjälp av tillgänglig kunskap så långt det går.

6. Varför har man inte iakttagit uppskjutningar från Plesetsk förut?

En tänkbar förklaring är att de allra flesta satellitstarterna från Plesetsk gäller satelliter som vid uppskjutningen inte stiger högre än ca 200 km och därför med knapp nöd kommer över horisonten i Sverige. Dessutom sker uppskjutningarna mestadels på förmiddagen, vilket medför att kontrasten mot den omgivande himlen är liten.

Slutligen kan man säga att tids- och riktningsuppgifterna stämmer anmärkningsvärt bra överens med motsvarande data för Meteor 2. Det bör dock påpekas att allting i rapporterna inte lika lätt kan inpassas i hypotesen om Meteor 2. Man kan kanske förmoda att detta beror på att mycket få avståndsobservationer av satelliter under uppskjutning gjorts under förhållanden liknande de föreliggande.

Hypotes nr 3.

Som utgångspunkt för prövningen av denna hypotes har jag tagit den sammanställning som K. Gösta Rehn ger på sidorna 18-19 i sin bok "De flygande tefaten, dokument och teori." På dessa sidor redogörs för de flygande tefatens typiska karakteristiska.

Låt oss gå igenom de punkter han tar upp:

Form. Förutom den stora rökplymen anges UFO:n den 6 oktober i några fall ha ägg-liknande form, vilket inte är i motsats till Rehns beskrivning.

Exteriör. UFO:n den 6 oktober saknade sådan detaljrikedom.

Storlek. Eftersom bäringarna för UFO:ns uppdykande, den 6 oktober, avviker föga för vitt skilda platser kan man sluta sig till att avståndet till UFO:n var avsevärt. Avståndet 1000 km som nämnts för Meteor 2, är kanske riktigt. Med hänsyn till de storleksuppskattningar som gjorts av vittnena kan man alltså få en total storlek på ljuspunkt + plym på 2 km. Punkten som sådan har dock mycket mindre storlek. Avviker inte från Rehns uppgifter.

Färg. UFO:n och Rehns beskrivning överensstämmer i ett fall.

Ljud. Inget ljud förekom. Stämmer med Rehn, dock var UFO:n avlägsen, alltså skenbar överensstämmelse.

Manövrer. Enligt Rehn är flygande tefat i stånd till vilka manövrer som helst. Huruvida UFO:n, den 6 oktober, gjorde extrema manövrer är ytterst osäkert. Alltså ingen positiv överensstämmelse, men heller ingen skarp motsats mellan UFO:n och Rehns beskrivning.

Moderskeppen. De typer som Rehn kallar cigarrformade UFO:s avskiljer och återförenas med mindre farkoster. UFO:n, den 6 oktober, avskiljde 1 objekt, men återförenades icke med det. Annan trolig förklaring till det avskilda föremålet finns. Alltså är överensstämmelsen knappast helt bindande. Hade återförening av avskilt föremål skett hade hypotes 3:s sanningsenlighet ökat väsentligt.

Svaga och formella överensstämmelser mellan Rehns beskrivning och UFO:n, den 6 oktober, finns på flera viktiga punkter. Det som gör mig skeptisk mot denna hypotes är den stora rök- eller gasplym som följde efter föremålet. Så vitt jag vet är denna typ av röksvans inte förekommande i de redogörelser för observationer av de UFO-typer som Rehn syftar på i sin bok.

SLUTOMDÖME OM ALLA TRE HYPOTESERNA:

Man skulle kunna sluta redogörelsen utan att ta med ett slutligt omdöme. Jag vill emellertid ge ett sådant omdöme för att visa vad jag själv står vad beträffar de tre angivna hypoteserna.

Den enda hypotes som ger rent kvantitativa överensstämmelser mellan hypotes och verklighet är hypotes nr 2. De andra hypoteserna företer svaga och for-

mella överensstämmelser och dessutom lösligt kvalitativa sådana med verklighetens observatörer. Jag håller alltså hypotes nr 2 som mest sannolik. I enlighet med denna åsikt har jag den 15.11.1969 låtit offentliggöra min åsikt i bif notis ur Dagens Nyheter. Jag skall be att få påpeka att de åsikter som ges uttryck för i denna tidsningsnotis endast representerar mina egna åsikter och icke nödvändigtvis Björn Högmans trots att hans namn är nämnt i notisen.

Slutligen vill jag tacka Björn Högman och GICOFF för att de ställt observationsmaterialet till förfogande för denna granskning. Jag hoppas denna redogörelse inte skall vara helt utan intresse.

Sven Grahn
civilingeniör

Vi i GICOFF tillställde laborator Tage Eriksson, FOA, ett exemplar av utredningen och här följer ett litet citat från hans svarsbrev.
"Ett hjärtligt tack för Ert vänliga brev av den 5.12.69 med den föredömliga utredningen rörande UFO-observationer den 6.10.69."

*
* * *
*

3 UFO IN ÖVER SVERIGE.

Utredning beträffande händelsen den 14.12.1970.

Undersökningen utförd och sammanställd av John-Erik Pettersson, GICOFF, Malung. Viss fackmässig utredning gjord av GICOFF, Göteborg.

Här nedan följer intervjuer med vittnena.

Plats: Hos Jim Hjelte, Idre.

Tid: Måndagen den 14.12.1970 kl 08.02.

Jim Hjelte var ute och skottade snö. Himlen var klar och han uppskattar att det var 4-5 grader kallt. Plötsligt fick han höra ett fräsande ljud, ungefär som av en fyrverkeriraket och då han tittade upp fick han se, rätt högt på väster-himlen, ett objekt som han själv säger är en meteor. Det hade en mycket lång svans och längst fram liksom en anhopning av materia. Själva "huvudet" lyste i alla sorters färger, medan svansen liknade en eldkvast och var enfärgad.

Först då han såg föremålet, befann det sig högt och långt bort på himlen i väster. Det passerade sedan söder om honom på en höjd av omkring 45° och dalade ner i SO bortom horisonten. Då föremålet befann sig söder om vittnet var svansen uppskattningsvis 40-50° lång.

Då föremålet försvunnit tittade vittnet på klockan, den visade då 08.02. Han uppskattar att han såg föremålet i ungefär en halvminut.

Fyra minuter senare (kl 08.06) kom ett nytt föremål, vars färdriktning var ungefär densamma som föregående objekts. Detta objekt liknade dock en stor stjärna ("som en morgonstjärna") och hade ingen svans. Det hördes heller inget ljud av detta föremål, hastigheten tycktes annars vara densamma. Det försvann innan det nådde horisonten. Vittnet säger att han såg detta objekt i ungefär 10 sekunder. Han tror att det befann sig längre bort än det första.

KOMMENTAR

Fallet upptäcktes först i Falu-Kuriren den 22.12.1970, varefter kontakt togs med vittnet.

Ett klart samband med de andra UFO-observationerna från Dalarna denna dag tycks finnas.

FALLA

Telefonsamtal med vittnet den 30.12.1970.

Plats: Rensjöberget (7 km norr Trängslet) Älvdalen.

Tid: Måndagen den 14.12.1970 kl 08.00.

Skogsarbetaren Birger Rönn, 43 år, befann sig vid Rensjöberget. Det var dis och lätta moln vid tillfället. Han stod utanför kompisens bil när han plötsligt fick se ett starkt ljussken på himlen. Kamraten stod dock vänd åt andra hållet och hann därför inte uppfatta UFO:t.

Objektet rörde sig i en bana från NV mot SO, på en höjd av mellan 45-90°, men vittnet säger att han troligen såg det bara i en glänta i molnen. Det tycktes röra sig snabbt nedåt. Objektet hade en svans efter sig, ungefär 4 gånger längre än föremålet, vilkens färg kan liknas vid en svetslåga, den var nämligen blåvit. "Framändan" utsände däremot ett gulaktigt sken. Ljusstyrkan var hela tiden densamma. Det syntes vara en fast kropp med skarpa konturer.

"Framändan" var ungefär 5 m om man syftar med en linjal på armlängds avstånd. Hastigheten var ungefär 2 dm/s (ungefär 10°/s) om man tänker sig att man följer med föremålet med pekfinger med utsträckt arm, menar herr Rönn. Vittnet såg föremålet i bara 2-3 sekunder.

Angående ljud så säger vittnet att bilens motor var igång, så han kunde inte uppfatta några andra ljud.

KOMMENTAR

Fallet upptäcktes först i Dala-Demokraten den 19.12.1970, varefter kontakt togs med vittnet.

Ett samband med de andra UFO-rapporterna från Dalarna denna dag tycks finnas.

KÄLLOR

GICOFF:s frågeformulär. Telefonsamtal med vittnet den 23.12.1970.

*

Plats: Bunkris, Älvdalen.

Tid: Måndagen den 14.12.1970 kl 08.00-08.30.

Ture Persson, 58 år, till yrket skogsarbetare och lastbilschaufför, höll på att skotta snö i Bunkris. Plötsligt fick han se ett sken på himlen. Det hade en kort kvast efter sig, vilken smalnade av bakåt. Föremålet var grönt i mitten och rött runt om och kvasten, svansen, var röd. Han säger att föremålets diameter syntes vara större än fullmånens synbara diameter och syntes mycket tydligt. Vittnet tyckte även han hörde ett fräsande.

UFO:t kom från NV och gick mot SO i en vågrät bana. Det passerade därvid söder om vittnet. Herr Persson säger att han såg UFO:t i 10-15 sekunder, det tillryggalade härvid en sträcka på "cirka 100-150 meter". Det var molnigt och UFO:t tycktes gå under dessa, nästan just ovanför trädkropparna menar vittnet. Föremålet försvann i skogen bakom brandtornet i SO.

KOMMENTAR

Det var vid förfrågan hos Birger Rönn som detta fall uppdagades.

Ett klart samband med de andra UFO-rapporterna från Dalarna denna dag tycks finnas.

FALLA

Telefonsamtal med Ture Persson den 23.12.1970.

*

Plats: På riskväg 81 vid Tallhed, en mil norr om Orsa.

Tid: Måndagen den 14.12.1970 kl 08.01.

Skogsarbetaren Nils Olsson, 50 år och 6 av hans kamrater hade parkerat sina bilar på en parkeringsplats vid riksväg 81, vid Tallhed och var på väg till sina arbetsplatser när plötsligt ett skarpt ljussken dök fram ur molnen. "Ett tefat", utbrast en av männen.

Ljusskenet var mycket intensivt, som ett ljusmoln, menar herr Olsson. Det starkt blåvita skenet lyste upp vägen (R-81), liksom det hade kommit en bil. Det påminde annars om en svetslåga. Det var för ljusstarkt för att man skulle uppfatta några detaljer, säger herr Olsson. Männen såg för övrigt UFO:t i bara 3-4 sekunder. Ljusstyrkan tycktes vara jämn under denna tid. Någon svans vet ej herr Olsson om UFO:t hade, det verkade annars fast i formen.

UFO:t tycktes komma från NNW och gå åt SO eller Rättviskhållet, detta är dock svårt att säga säkert, enär de såg UFO:t bara på en kort bit av himlen innan det försvann in i molnen igen, enligt herr Olsson. Herr Olsson tror att molnen låg på 300-400 meters höjd, men säger att detta är mycket svårt att säga. Dock uppskattar han höjden hos UFO:t till omkring en kilometer. Det intressanta, menar herr Olsson, är att UFO:t tycktes röra sig vågrätt och ej nedåt, som ett stjärnfall gör. Det tycktes därför befinna sig på konstant höjd.

Ett annat vittne i samma sällskap, Rune Hellenberg, säger att han såg att UFO:t hade en eldkvast efter sig. Längden hos denna uppskattar han till kanske 10 meter eller 100 gånger längre än diametern på själva klotet. Även detta vittne tyckte att objektet lyste upp omgivningen, vilket märktes då det försvann. Tiden för observationen uppges även här till 3-4 sekunder. Detta vittne säger emellertid att UFO:t troligen inte var högre än 500 meter.

Männen stod i skogen när de såg objektet passera över riksväg 81 och försvinna bakom skogen.

KOMMENTAR

Fallet uppdagades i och med artikeln i Dala-Demokraten den 16.12.1970, som efterlyste flera människor som iakttagit fenomen liknande dem som Lärkas Evert Olsson i Rättvik iakttagit den 14.12.1970.

Ett klart samband med de andra UFO-observationerna från Dalarna denna dag tycks finnas.

KÄLLOR

GICOFF:s frågeformulär. Telefonsamtal med Nils Olsson och Rune Hellenberg den 22.12.1970.

*

Plats: På en avverkningsplats något hundratal meter i västlig riktning från Orbergstjärn, inte långt från Orbergsviken, i sjön Ljugaren i Rättvik.
Tid: Måndagen den 14.12.1970 strax före kl 08.00.

Lärkas Evert Olsson, 51 år, till yrket skogsarbetare, var på väg till sin avverkningsplats efter att ha lämnat rastkojan i väntan på att det skulle bli ljusare. Han gick efter en traktorväg och hade just gått över en liten smal blöt myr då han tittade uppför bergsslutningen. Ovanför berget i väster fick han då se ett intensivt ljus. Det var som ett intensivt lampljus, säger han. Diametern var enligt vittnet mycket större än Månens skenbara diameter. UFO:t var lika ljusstarkt över allt och ändrade inte ljusstyrka.

Först när vittnet såg UFO:t tycktes det höja sig på himlen och gå mot SV, med jämn hastighet. UFO:t liknade en kon med avrundad botten och skarpa konturer.

Efter sig hade det ett gult och rött sken, ungefär som en svans. Denna var mycket längre än diametern på själva UFO:t, dock ej så värt tjock men avtagande bakåt. Hela tiden fanns molnen på himlen i bakgrunden. Vittnet uppges att det var mycket molnigt varför sikten var nedsatt. Det var även lite mörkt men han kunde i alla fall se konturerna av träden.

Herr Olsson säger att han såg UFO:t i cirka en halv minut. Han säger vidare att han är väl förtrogen med stjärnfall och satelliter och att det inte rörde sig om något sådant i det här fallet. Vittnets brorson, Gösta Lärkas, var i färd med att siga upp i traktorn ett par hundra meter bakom herr Olsson när han också fick se fenomenet.

KOMMENTAR

Fallet upptäcktes först i Dala-Demokraten den 15.12.1970, varefter kontakt togs med redaktör Lars-Erik Larzon på DD:s redaktion i Rättvik vilken skrivit artikeln. Tillsammans med redaktör Larzon företogs en biltur till observationsplatsen den 16.12.1970, varvid herr Olsson fick redogöra för sin observation.

Det kan påpekas att herr Olsson vid nämnda tidpunkt satt med i kommunalfullmäktige.

Båda vittnena har utsatts för en del löje i samband med skrivierna i tidningarna om detta fall.

Det var först då herr Olsson senare på dagen talade om för de andra arbetskanraterna i rastkojan vad han hade sett som han fick veta att även hans brorson sett fenomenet.

Den 16.1.1971 besökte Ragnar Birgersson från UFO-Mora herr Olsson. Vittnet berättade då, att när UFO:t rörde sig bort från honom så ändrades ljusstyrkan på övre delen av UFO:t från gulvitt till intensivt vitt. Ett samband med de andra rapporterna från Dalarna denna dag tycks finnas.

KÄLLOR

Besök hos Lärkas Evert Olsson, på hans arbetsplats, där han såg UFO:t, tillsammans med redaktören på DD i Rättvik, Lars-Erik Larzon den 16.12.1970. Telefonsamtal med Olsson den 10.1.1971.

Plats: Biskopsbyn, Lima.

Tid: Måndagen den 14.12.1970 omkring kl 08.00.

Fru Inga Halvarsson, 46 år, befann sig på gårdsplanen med sin 9-årige son Per Gunnar. Klockan var omkring åtta på morgonen och himlen var mulen. Hon fick plötsligt höra ett svagt susande ljud bakom sig och vände sig därför om. I sammanhanget kan nämnas att en grävmaskin var i arbete ett par hundra meter bort. Då hon vände sig om fick hon se ett gult klot

med en skarp röd svans på himlen. Även pojken hann se en glimt av UFO:t. Svansen var ungefär dubbelt så lång som diametern på UFO:t menar hon. Själva klotets diameter var dock mindre än fullmånens synbara diameter. Ljusstyrkan var jämn, det lyste dock ej upp omgivningen. UFO:t verkade fast och hade skarpa konturer, men några detaljer kunde dock ej urskiljas. UFO:t kom från VNV och gick mot OSO och passerade därvid söder om vittnena. Det tycktes ej befinna sig på särskilt hög höjd. Vittnena såg UFO:t i bara "några sekunder" innan det försvann in i molnen, som det syntes.

KOMMENTAR

Fallet upptäcktes först i Dala-Demokraten den 17.12.1970, varefter kontakt togs med frun. Ett klart samband med de andra UFO-rapporterna från Dalarna denna dag tycks finnas.

KÄLLOR

GICOFF:s frågeformulär, telefonsamtal med fru Halvarsson den 30.12.1970.

*

Plats: Cirka 1 km efter Nyselvägen från väg 297 i Vallerås by i Malung.

Tid: Måndagen den 14.12.1970 kl 08,00.

Pensionären Erik Finnström, 70 år, f d skogsarbetare, var ute på jakt efter Nyselvägen, en liten skogsväg i Malungs östra skogar. Han hade gått efter vägen österut i omkring 1 km då han satte sig på en sten för att vila. Plötsligt fick han se ett ljussken söder om platsen där han satt. Det kom från NV och gick mot SO. Han såg det i en lucka i molnen, vilka för övrigt gick lågt, dock kunde han inte säga om UFO:t rörde sig över eller under molnen. Formen hos UFO:t är han heller inte säker på, men det hade en svans en "eldkvast" som sköt ut bakåt, vilken var mycket längre än själva objektet och avtog bakåt. Någon rök kunde dock ej iakttas. Hela UFO:t lyste med samma intensitet. Dess diameter är svår att uppskatta, men vittnet anser att den troligen var mindre än fullmånens synbara diameter. Dess konturer tycktes emellertid ganska skarpa. UFO:t tycktes inte röra sig på hög höjd, men något ljud kunde emellertid ej uppfattas. UFO:t syntes heller inte röra sig så väldigt snabbt, fast vittnet såg det "högst ett par sekunder". Det syntes dock som om UFO:t var på väg ned mot en lägre höjd. Herr Finnström tittade på klockan först senare och den visade då 08.13 ± 2 minuter.

Vittnet säger, att då han var i skolåldern såg han en eldkula på ljusa dagen, men han menar dock att denna observation inte kan ha samma förklaring.

Det var först då vittnet läste i Dala-Demokraten om att man sett ett UFO i Rättvik vid samma tid, som han rapporterade händelsen till Dala-Demokraten i Malung.

KOMMENTAR

Meddelande om detta fall mottogs per telefon från Dala-Demokraten i Malung. Ett klart samband med de andra UFO-rapporterna från Dalarna tycks finnas.

*

Plats: Flatön, 20 km söder om Lysekil.

Tid: Måndagen den 14.12.1970 kl 08,00.

Lantbrukaren Elov Edman var i sin bil på väg för att hämta mjölken. Han färdades med en hastighet av cirka 35-40 km/tim. När han närmade sig mjölkbordet fick han se att det plötsligt lystes upp av ett blåaktigt sken. Han tittade upp och såg då, cirka 30° över horisonten, ett runt klot med blåaktigt sken, som rörde sig ned mot- och bakom ett berg i öster. Hela händelsen varade i cirka 5-10 sekunder.

Närmare beskrivning av detaljer kring fenomenet:

Det var klotformat med en svans efter sig.

Det verkade vara en fast kropp med skarpa konturer.

Det var självlysande, ljusstyrkan jämföres med Månens, men blåaktig. Storleken, som Månens synbara diameter.

KOMMENTAR

Fallet uppmärksammades först i tidningen Bohuslänningen den 15.12.1970. Ett intressant samband med händelserna i Dalarna, då datum, tid och beskrivning av föremålet stämmer.

KÄLLOR

GICOFF:s frågeformulär, Telefonsamtal med vittnet den 21.12.1970.

*

Plats: Lunnevik, 6 km söder om Lysekil.

Tid: Måndagen den 14.12.1970 kl 08,00.

Chauffören Nils Hansson hade stannat sin bil vid Lunneviks färjeläge, i väntan på färjan, då han fick se ett klotformat, starkt lysande föremål passera i östlig riktning. Det försvann bakom ett berg. Han säger att det troligen gick lågt, när han kunde uppfatta ett ljud. Observationen varade cirka 5 sek.

Närmare beskrivning av detaljer kring föremålet:

Det var ett klot med svans efter sig.

Det lyste starkare än Månen och med ett blåaktigt sken.

Det verkade vara en fast kropp med skarpa konturer.

KOMMENTAR

Vi fick kännedom om fallet genom Elov Edman och det är med all sannolikhet samma föremål som de båda vittnena sett.

Ett intressant samband med händelserna i Dalarna, då datum, tid och beskrivning av föremålet stämmer.

KÄLLA:

GICOFF:s frågeformulär den 23.12.1970.

*

KOMMENTAR TILL HÄNDELSENA DEN 14.12.1970.

Vår teori betr observationerna över Dalarna och Flatön, utanför Orust, var tidigare att det måste ha rört sig om en eldkula, stor meteor (s k bolid). Främsta anledningen till detta var:

1. Objektets utseende, klotformat med svans.
2. Santliga vittnen anger samma tidpunkt, 08.00.
3. Den korta observationstiden.
4. Det faktum att objektet observerades inom så pass stor radii. Man kan räkna med att eldkulan låg på en höjd av ca 80-90 km, vilket då innebär att vid klart väder kunde den ses på en radii av 50-60 mil.

Detta var vår teori i början av utredningen. Det fanns dock vissa detaljer som irriterade oss,

1. Flertalet av vittnena talade om att de hörde ett fräsande ljud. Några säger att det var ljudet som fick dem att spana uppåt och de såg då objektet. Detta betyder att objektet inte rörde sig exceptionellt fort i och med att objektet och ljudet uppfattades samtidigt.
2. Några vittnen talar om att terrängen runt omkring blev upplyst.
3. En del vittnen säger att objektet passerade under molnen.

Detta var för många frågetecken för att vi skulle nöja oss med förklaringen, eldkula.

Vi beslöt oss för att kontakta våra meteorologer betr väderleksförhållandena. Det visade sig då att det nämnda dag låg en stor molnfront just vid dessa observationsplatser i Dalarna. Molnhöjden var 300-600 meter (se väderlekskartan på sid 44). Strax innan observationen hade det snöat kraftigt i detta område.

Detta uttalande av meteorologerna beträffande väderleksförhållandena kullkastade hela vår teori om eldkulan. Platserna som objektet passerade följde en rät linje från Idre, Älvdalen till Tallhed, en sträcka av 12 mil. Vittnena (utom mannen i Idre) påstår att objektet gick under eller i luckor i molnen samt att det rörde sig vågrätt. Objektet hade tydligen passerat parallellt med marken på en sträcka av 12 mil. Detta tyder på att det omöjliga kan ha rört sig om en eldkula när en sådan skulle skurit nedifrån den vågräta banan.

Ett objekt har också setts i Lima och Vallerås by, utanför Malung. Vallerås

ligger 8 mil syd-väst om Tallhed. (Se kartan.) Mannen i Idre säger sig ha sett två objekt. Det måste ha rört sig om två objekt som passerade in över Dalarna. Detta styrks bl a av att molnhöjden vid tillfället var 300-600 meter och att vittnena säger sig ha hört ljud. De kan inte ha hört ljudet från samma objekt när ett objekt sågs över Idre, Älvdalen och Tallhed, sant ett över Lima och Vallerås by. Dessa ligger, var för sig på en rät linje och de sågs vid samma tidpunkt.

Även utanför Rättvik, närmare bestämt vid Orbergstjärn, 4 mil söder om Tallhed, har vittnen sett ett objekt. Vi förmodar att objektet, efter att ha passerat Tallhed, gjort en kursändring för att därefter kunna ses utanför Rättvik. Detta styrks också av vittnena, som säger att objektet rörde sig mot SV.

Vid samma tidpunkt, kl 08.00, ser två vittnen, vid Flatön ett klotformat objekt med svans. Ett av vittnena hörde ett ljud från objektet. Kan det vara samma objekt som de i Dalarna såg? Nej, det är otänkbart.

Vi har genom ett utmärkt samarbete med UFO-Informasjon, Torshov, Oslo, fått reda på, att kl 08.00 sågs utav ett stort antal vittnen i syd-Norge, närmare bestämt i trakten kring Kristiansand - Gjevinge, ett objekt som beskrivs exakt likadant. Detta objekt passerade på låg höjd och försvann i östlig riktning. Denna riktning stämmer med Flatön. (Se kartan.) Men vart tog det vägen sedan?

SLUTSATS

Vi (GICOFF) kan inte finna någon rimlig naturlig förklaring till dessa händelser.

VI KARAKTERISERAR DESSA RAPPORTER SOM 3 UFO IN ÖVER SVERIGE,

Vi vill här visa Lärkas Evert Olssons teckning av objektet han såg utanför Rättvik.

Objektets utseende i överensstämmelse med vad vittnet ritade den 16.12 på observationsplatsen.

Objektets utseende enligt vad som meddelades Ragnar Birgersson från UFO Mora den 16.1.1971 när denne besökte vittnet i hans hem i Rättvik.

Vi (GICOFF) har ritat ett mellanting. Kanske såg objektet ut så här.

J.-E.P. B.H.
S.-O.F.

* * *

MAGNESIUM

I förra numret av tidningen nämnde jag lite om de märkliga magnesiumbitarna som hittades i Brasilien 1957, samt att nyligen utförda undersökningar har givit ett ganska sensationellt resultat. Vi har här för avsikt att ännu en gång ta upp det på att det då inte framgick hur undersökningen gått till samt att mer i detalj presentera resultatet. Här följer därför en översättning av artikeln i APRO-bulletinen.

1967 lånade APRO ut en magnesiumbit från UFO-händelsen vid Ubatuba till University of Colorado, UFO-Project, för undersökning. Under ledning av Dr. Roy Craig, en fysikalisk kemist, gjordes olika kemiska analyser. Condonrapporten innehöll en sammanfattning av denna undersökning, där det konstaterades, att lika ren magnesium som påträffats i Ubatuba tidigare hade framställts av Dow Chemical Co. Dr. Craig lade ned undersökningen och konstaterade att "fragmenten uppvisar ingen unik eller utomjordisk sammansättning".

Efter Condon-rapportens negativa resultat fortsatte APRO med egna undersökningar och 1969 överlämnades återstående magnesium till Dr Walter W Walker, metallurgisk konsult, för icke förstörande strukturundersökning. Detta var första gången som en metallurg hade fått undersöka Ubatuba-magnesiumet och första gången en strukturundersökning genomförts. Dr Walker, biträdande professor vid institutionen för Metallurgical Engineering vid University of Arizona, Tucson utförde tillsammans med Dr Ed Benn hårdhetsstudier, röntgendiffraktionsundersökning (1), mikrostrukturundersökning samt dislokationsstudier (2) genom etsning.

Dr Walkers arbets utvärderades och godkändes till fullo även av APRO:s (andre) konsulterande metallurg, Dr Robert W Johnson, som inte kände Dr Walker personligen. Dr Johnson är chef för Advanced Materials Division, Materials Research Corporation, Orangeburg, New York.

Deras undersökningar fastställde, att Ubatuba-magnesiumet hade framställts genom gjutteknik med riktad stelnings. Denna riktade gjutteknik användes knappast så tidigt som Ubatuba-händelsen (1957). "Detta kan möjligen tolkas på så sätt, att proven kommer från en mera avancerad kultur" menar Dr Walker. Ubatuba-provernas krypegenskaper (3) har jämförts med jordiskt material. Ubatuba-proverna visade sig vara mera krypresistenta än de jordiska proverna.

I APRO-rapporten säger Dr Walker och Dr Johnson: "En sådan långsam, riktad nedkylning kan ha gjorts med avsikten att erhålla fysikaliska och mekaniska egenskaper, som normalt ej återfinnes i slumpvis polykristallint, vanligt magnesium. Att fastlägga vilka egenskaper som eftersökts hos materialet är dock ren spekulatio." Rapporten fortsätter: "Ingenstans inom vår nuvarande teknologi har man någon användning för orienterat gjutet grovkristallint metalliskt material, vilket förelåg i detta fall. Att det skulle kunna ha

använts för något slags framdrivningssystem är ren spekulatio. Indirekt kan man dock möjligen föra fram detta som ett indicium för utomjordiskt ursprung."

En jämförelse med Dow-magnesiumet visar, att "den låga hårdheten hos Dow-materialet återfinns hos Ubatubamaterialet..... Ubatubamaterialet har dock avsevärt bättre högttemperaturegenskaper (4), möjligen beroende på avsaknaden av markerade gränsskiktlayer mellan kristallerna. Effekten av höjd temperatur är mindre på Ubatubamaterialet än på jordiskt polykristallint material av samma renhetsgrad."

Tidigare i rapporten uttryckte APRO-kemisterna sin förvåning över att man i Condon-rapporten betecknar magnesiumet som "troligen ej fabricerat", då man samtidigt konstaterar att metallen tycks ha varit utsatt för någon gjutningsprocess.

Fotnot:

1. Röntgendiffraktionsstudier innebär att man genom att låta röntgenstrålning falla in mot en kristall kan mäta avståndet mellan atomerna i denna.
2. Dislokationsstudier är studiet av defekter i uppbyggnaden av kristallen. Genom detta får man reda på hållfastheten för ämnet i fråga.
3. Ett ämnes krypegenskaper är det samma som dess drag-hållfasthet.
4. Att magnesiumet har bättre högttemperaturegenskaper betyder antagligen ej att det har högre smältpunkt, utan att materialet upp till smältpunkten bättre tål hög temperatur.

S-O.F.

* * *

*****

JORDEN - RUNT

UFO - NYTT

*****

UFO följde passagerarplan.

Ett okänt flygande föremål har följt ett passagerarplan på rutten Helsingfors-Kuopio. Föremålet framträdde även på radarna i Kuopio när turplanet från Helsingfors landade på söndagen den 29.11.

Under de två senaste veckorna har flera meddelande ingått om okända flygande föremål. Ett sällskap i en personbil på väg från Raumo till Kuopio såg ett klart föremål i tio minuters tid när bilen var norr om Jyväskylä. Sällskapet försökte fotografera fenomenet.

Huvudstadsbladet 2.12.1970

*

Nya UFO-observationer.

Den 11 januari såg en familj på fyra personer i Kuusamo en formation på 16 lysande föremål på himlen. Samma dag sågs ett cigarrformat föremål över Saomusalmi.

Den 13 januari iakttogs ett blinkade föremål över ett fjäll i Pudasjärvi. Fenomenet sågs under flera timmar.

Vi håller f n på att kolla uppgifterna. Om någon som läser detta tror sig kunna hjälpa till med det, så hör gärna av er.

S-O.F.

*

Den 30 aug 1970 kl 21.45 befann sig en viss Almiro Martins De Freitas på sitt arbete som vakt vid en kraftstation, Barragem do Funil, i Itatizia 80 km NV om Rio de Janeiro. Han hörde en explosion och för några sekunder slocknade ljuset. Då såg han ett objekt 50-60 m bort. Han kröp närmare till ca 15 m från det. Objektet såg ut som en rektangel. Skulle någon förstöra dansbyggnaden skulle 4 städer råka ut för en katastrof i form av flodvägen. Han sköt därför mot objektet med sin pistol. Ljuset blev starkare och ett kraftigt "jet"-ljud hördes. Han sköt ännu ett skott och nu sköt en ljusstråle ut från objektet mot honom. Han kände stark hetta och blundade. När han sedan öppnade ögonen kunde han inte se. Flera andra vakter såg också objektet och de säger att De Freitas avlossade ännu ett skott. Alla tre kulorna hördes studsas mot objektet.

Efter 14 dagar återfick De Freitas synen. Enligt fru Irene Granchi, APRO, som gjort undersökningen, har myndigheterna visat ett mycket stort intresse för fallet. Även NASA lär ha begärt upplysningar.

APRO-bulletinen sept/okt 1970.

*

Den 13 okt 1970 kl 20.45 åkte två ungdomar motorcykel på en väg flera mil söder om Cortez, Colorado (ca 450 km SV Denver). Ett långt ovalt objekt dök upp vid sidan av motorvägen där de åkte, närmade sig dem och följde dem sedan flera km. Efter ett slag slocknade ljuset från objektet. När de kom hem och berättade vad de varit med om tog föräldrarna och syskonen till ett av vittnena familjens bil för att närmare undersöka vad de sett. Även dessa fick syn på ett objekt som steg upp från marken. När bilens strålkastare tändes slocknade ljuset och sågs inte mer.

APRO-bulletinen sept/okt 1970

S-O.F

* * *

ÄR DU INTRESSERAD AV METEORER OCH METEORITER?

I ett kommande nummer ämnar vi presentera en utförlig redogörelse över meteoriters sammansättning och egenskaper.

För den som är intresserad finns möjlighet att köpa större eller mindre bitar av meteoriter genom en tysk firma.

Meteoriter från ett femtiotal nedfallsplatser i högst varierande prisklasser finns tillgängliga. I den prislista som tillsänts GICOFF finns stenar från 1 DM till 27 000 DM exkl porto och eventuella andra omkostnader. Det sistnämnda priset begärs för en järnmeteorit på över 15 kg från Gibeon i Syd-Afrika.

Det finns även naturtrogna kopior av mer eller mindre kända stenar för 10-50 DM.

Är Du intresserad så skriv till oss i GICOFF eller direkt till Dr F. Krantz, Rheinisches Mineralien Kontor, 53 Bonn 1, Fraunhofer str.7, Deutsche Bundesrepublik.

Litteratur för den intresserade:

F.Heide: "Meteoritenkunde"

M.H. Hey: "Catalogue of Meteorites"

S.L. Krinov: "Principles of Meteorites"

F.L. Boschke: "Erde von anderen Sternen"

Det bör även nämnas att om Du har någon äkta meteorit så kan den säljas för ett relativt högt pris om den väger 1 hg eller mer.

B.A.

* * *

*****	
*Innehållsförteckning:	*
*Förord	sid 2 *
*Spökbomberna, forts.	" 3 *
*UFO-Nytt från Sverige	" 3 *
*Anten-fallet	" 11 *
*Rysk raketuppskjutning	" 20 *
*3 UFO in över Sverige 14.12.70	" 33 *
*Magnesium	" 42 *
*Jorden runt	" 43 *
*Meteoror och meteoriter	" 47 *
*****	

I nästa nr bl a: "Dansk polisman stoppad av UFO".

